

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

TÜRKİYE'NİN 11 EYLÜLÜ

- Örgütlü Mücadele Emekçilerin Kurtuluşunu Çabuklaştırır
- Genel Ayaklanma Geçici Devrim Hükümeti
- Antep'teki Provokasyona Yönelik Zorunlu Açıklama
- Taksim'in Kızılığını Kuşandık
- Türkiye Bir Savaş Peşinde
- Halkın Denizi Denizleşen Halkla Buluştu

15 Mayıs İstanbul
THY Grevde

ezgilerimiz, şiirlerimizle ölümünün 50. yılında Nazım Hikmet'i anıyoruz

Sevdalınız Komünisttir

emeğe ezgi *Nazım*

Devinim Tiyatro Atölyesi
Ayışığı Şiir Grubu

2 Haziran
Pazar

SAAT
20⁰⁰

1 Mayıs Mahallesi
Deniz Gezmiş Parkı

AYIŞIĞI
SANAT
MERKEZİ

ekinsana.org

Yeni Evrede Mücadele Birliği Dergisi / 15 Günlük Sosyalist Dergi / Yaygın Süreli Düşün / Yıl: 9 / Sayı: 235 / 17 - 31 Mayıs 2013 / Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Düşün Eğitim Hizmetleri Tutarım Og.Tic.Ltd. Şti.
Adına: Sami TUNCA / Adres: Sofular Mah. Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor.Yazı İşl.Müdürlüğü: Sami TUNCA / Baskı Yeri: Tuks Matbaa&Ajans, Sirinevler Mah. 1.Sok. No: 27/16
Bahçelievler İSTANBUL / E-posta Adresi: mucadelebirligi@hotmail.com , mucadelebirligi@gmail.com / www.mucadelebirligi.com

ÖRGÜTLÜ MÜCADELE EMEKÇİLERİN KURTULUŞUNU ÇABUKLAŞTIRIR

Olaylar durmadan çeşitlenip, genişleyip büyürken, burjuva iktidar olayları uç noktaya götürüyor. Böyle yapmakla, karşıtlıkları ve çatışmaları derinleştiriyor. Çelişkilerin derinleşip, keskinleşmesi, emekçilerin ve halkların başkaldırılarını daha ileriye getirmesini sağlıyor.

Sermayenin büyümesi ve tekellerde yoğunlaşmasının zorunlu sonucu, emekçilerin koşullarının her yönden kötüleşmesidir. Çalışan bireylerin yaşamı asgari düzeyin altına düşmüştür. Zenginliğin artışıyla birlikte, emekçilerin yoksulluğu da artmıştır. Halk kitleleri zenginlik içinde yoksulluk çekiyor. Çalışanların çalışmayanlara bağımlılığı artıyor. Bütün bu gelişmelerin kaçınılmaz sonucu biriken öfke ve artan ayaklanmalardır.

Açlık, yoksulluk, işsizlik yalnızca kriz sırasında ortaya çıkan geçici bir durum değil, toplumun kapitalist özel mülkiyet temelinde örgütlenmesinin bir sonucudur. İşsizlerin varolması, daima kapitalistlerin işine gelir. İşsizlerin sayısı ne denli fazla ise, çalışanların ücretleri de o oranda düşer. Çünkü ücretlerin durumu, yani düşmesi ya da yükselmesi işsiz nüfusun oranına bağlıdır. İşsizlik kapitalistlere servet getirirken, işsiz işçilere ise her türlü geçim arasından yoksun olmayı getiriyor. İşsiz kalmanın bir emekçi için ne demek olduğunu anlamak için çalışanların işsiz kaldıklarında, işten atıldıklarında gösterdikleri tepkiye bakmak yeterlidir.

Kapitalizmin gelişme yasası, daha çok işçinin işsiz kalması yönünde işler. Sermaye daha az elde toplandıkça sabit sermaye yatırımları denilen, makine, ulaşım, iletişim araçlarına ayrılan payın artması ve işçilere ayrılan fonun azalması yani, daha fazla işçinin işsiz kalması demektir. Şirket birleşmeleri ya da tekellerin birleşmeleri çalışan kitleleri vurur. Birçoğu işten atılırken, kalanları ise düşük ücret, ağırlaştırılmış çalışma koşulları ve artan baskılara uğrar. Sermaye çalışanlara işten atma tehdidiyle kendi diktasına boyun eğdirir.

Çalışan yığınlar, sermayenin kendilerine yönelik şiddetli saldırıları, ücretlerin düşürülmesi ve kitlesel işten çıkarmalar karşısında sessiz kalamazlardı ve kalmadılar. Uzun süredir kapitalist ülkeler, işsiz işçilerin büyük eylemleriyle sarsılıyor. İşsizlerin eylemleri kapitalistlerin en büyük korkusu oldu; çünkü bu eylemler, artık doğrudan kapitalist kuruluşlara yöneliyor ve burjuva egemenliğini tehdit ediyor.

Burjuva toplumun çelişkileri ve karşıtlıkları, kriz sırasında şu üstüne çıkar. Onun sınıf-

lı doğası kendini belirgin olarak açığa vurur. Ekonomik krizler sırasında, işten çıkarılma kitlesel boyut kazanır, çalışanların yaşam koşulları iyice kötüleşir, son büyük bunalımda görüldüğü gibi, korkunç bir bunalımı emekçilerin korkunç sefaleti izler, sınıf karşıtlıkları daha da derinleşir ve keskinleşir: bununla birlikte yığınların başkaldırıları yaygın bir duruma gelir. Ekonomik krizlerle devrimlerin bağı dünyayı sarsan eylemlerle kendini ortaya koymuştur.

Tarihsel, toplumsal süreçlere, edilgen evrimciler olarak bakanlar, bu ağır ekonomik bunalım sırasında işçi sınıfının, ezilen ve sömürülenlerin eylemlerinde nasıl bir patlama yaşandığını ve nasıl ani, hızlı ve sıçramalı bir gelişim göstererek tüm yeryüzüne yayıldığını açıklayamazlar. Daha önceleri Avrupa ve Amerika'da durumun kısa sürede değişmeyeceğini ileri sürenler, bu kıtalarda, devrimci durumun gelişimi ve tüm ülkeleri sarsan eylem dalgasının büyük bir yükseliş göstermesi karşısında hayretler içinde kaldılar. Hiçbir ülkenin sanıldığı gibi devrimci kitle eylemleri karşısında dayanıklı olmadığı, hiçbirinin devrimden çok uzak olmadığı ortaya çıkmıştır. Devrimci durum koşullarında devrim olasılığı her zaman vardır.

İşçi sınıfı, toplumu derinden etkileyen yığınsal eylemlere nasıl yaklaşmalı? Devrimci sınıfın bu konuda bakış açısını belirlemek, sürecin geleceği açısından çok önemlidir. Emekçi sınıf, sınıf ilişkilerindeki değişime dayanarak, sınıf mücadelesini toplumun dönüşümüne vardırarak zorundadır. Emeğin, dolayısıyla toplumun yeniden örgütlenmesi temel hedef olarak konulmalıdır. Proleter sınıf, nesnel koşullar ne denli uygun olursa olsun, yeni topluma ancak sınıf mücadelesi ve toplumsal devrimle varılacağına bilincindedir. Kapitalist dünyadaki büyük eylem dalgası, verilen mücadelelerin kesinlikle devrime vardırılması, sonuç alınan noktaya dek götürülmesi gerektiğini yeterince öğretmiştir. Hareket devrim hedefiyle daha ileri gidebilir.

Kapitalizmin tüm sınırlı doğasına karşın üretici güçlerin evrensel gelişmesi, bu toplumsal sistem altında büyük ilerleme gösterdi. Tam da üretken güçlerin evrensel gelişmesi sonucudur ki, burjuva üretim biçimini dağıtmaya sürüklemiştir. Ekonomik kriz, bu toplumsal biçimin üretken güçleri hapsettiğini bariz olarak gözlerin önüne sermiştir. Maddi koşulların gelişkinliği yeni toplumun koşullarını oluşturur. Kapitalistlerin niteliklerinden kurtarılmış toplumsal üretici güçlerin serbest, engelsiz, ilerici ve evrensel gelişimi yeni ve

daha yüksek toplumun koşulu olur.

Kapitalist üretimin geldiği ve her seferinde gelmek zorunda olduğu nokta ekonomik bir krizdir. Ekonomik kriz, sadece ekonomik çerçevede kalmayıp, toplumsal ve politik bir krize dönüşüyor. Burjuvazi, topluma içine girilen durumdan bir çıkış gösteremiyor. Yalnızca işçi sınıfı gerçek bir çıkış yolu gösterebilir. Bu devrimci bir çıkıştır. Emekçi sınıf halk yığınlarına bir çıkış gösteremez ve bu mücadeleyi kazanamazsa o zaman Marx'ın işaret ettiği gibi sınıf savaşımı, tüm sınıfları birlikte yıkıma sürükler. Bu durum, tarihte ortaya çıkmıştır. Ama işçi sınıfı gerek nüfustaki nicel durumu, gerekse üzerinde taşıdığı nitelikler nedeniyle topluma bir çıkış yolu gösterebilir ve sınıflar savaşımını sonucuna vardırabilir. Toplumunu yönetebilir, çünkü burjuvaziye karşı verdiği demokrasi mücadelesi sırasında kitleleri yönetme tecrübesini edinmiştir. İşçi sınıfının gerçek devrimci hareketi, bu topraklarda kırk beş yıldır, devrimci siyasette önemli bir rol oynamıştır. İşçilerin devrimci sınıf partisi edindiği siyasi teorik, pratik birikime dayanarak yönetici ve yönlendirici bir yetenek gösterebilir.

Kapitalizmi yıkmak ve proletaryanın devrimci diktatörlüğüne dayanarak sosyalizme geçmek, bütün ülkelerin işçi sınıfının ulaşılması gereken hedefidir. Ulaşılması gereken sınıfsız toplum hedefi bütün ülkelerin proletaryası için aynıdır. Fakat aynı hedefle hedefe varma yolları birbirine karıştırılmamalı. Her ülkede komünist hareket program oluştururken, ülkenin özgül farklılıklarını göz önünde bulundurur. Proletaryanın devrimci programı, devrimci teori, ülkelerin somut koşullarına uygulanarak hazırlanır. Dünya proletaryası için aynı olan hedefe ancak bu şekilde varılır. Marx, Engels ve Lenin bunun üzerinde önemle dururlar.

Belirtmeye bile gerek yok ki, devrimlerin ortak yönleri, ortak yasaları vardır. Her ülkede devrim devrimlerin ortak yasalarını, kendi gelişiminde yansıtmalıdır.

Devrim önemli bir tarihsel, toplumsal olaydır. Böylesine önemli bir olayın gerçekleşmesi için birçok koşulun bir araya gelmesi gerekiyor. Bu topraklarda devrimin birçok koşulu bir araya gelmiştir. Burada ana görev, bu koşulları devrime çevirmektir.

Burjuvaziyle işçi sınıfının arasındaki kapışma bir dizi gelişmenin sonucu olarak gündeme gelir. Emekçi sınıf örgütlüyse devrimci bir örgüte dayanıyorsa kesin kapışma çok daha çabuk gerçekleşir.

C.DAĞLI

GENEL AYAKLANMA VE GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİ

İnsan düşüncesini belirleyen nasıl ki toplumsal koşullarsa, yeni bir toplum düşüncesinin ortaya çıkması için de yeni bir toplumun maddi ön koşullarının, maddi ilişkilerinin ortaya çıkması gerekir. Ancak bu maddi ön koşullar ve ilişkiler ortaya çıktıktan sonra, yeni bir topluma dair düşünceler de ortaya çıkabilir. Bu yeni topluma dair düşünceler, önce bir insanın düşünceleri olarak doğmuş olsalar bile, yeni toplumun maddi ilişkilerinin ve koşullarının ortaya çıktığı, olgunlaştığı her yere hızla yayılırlar. Ekonomik ve toplumsal koşullar yeterince gelişmemişse, bu yeni düşünceler bir ütopya olarak kalırlar. Maddi koşullar ve ilişkiler her yönüyle yeterince gelişip güçlendikçe, bununla beraber yeni bir toplum düşüncesi de geniş kitleleri etkisi altına almaya, kitleler içinde yayılmaya başlar. Yeni bir toplum isteyen insanlar bunu gerçekleştirmek üzere mücadeleye atılırlar. Bu mücadelede önlerine çıkan hiçbir şey onları durduramaz, her türlü engeli aşar geçerler.

Yeni bir topluma dair düşünceler ve mücadelenin gelişimi, dünyanın her yerinde olduğu gibi bizde de böyle bir seyir izledi. Bu topraklarda sosyalizm mücadelesi, yaklaşık bir yüzyıl geçmişe kadar uzanıyor. Kapitalizmin henüz gelişmeye başladığı 20. yüzyılın başında bu topraklarda da sosyalizm, bir fikir olarak kendisine bir alan açtı. Bu fikirler kısa sürede İstanbul proletaryası saflarında yankısını buldu. Maddi ön koşulların, sosyalizmin üzerinde yükselebileceği maddi ilişkilerin ortaya çıkışı gerçekleşse de, bunun her yerde olgunlaşması uzun bir sürece yayıldı. Bu yıllar boyunca sosyalizm fikirleri daha çok aydınlar arasında, dar bir çevrede kaldı.

60'lı yıllarda Türkiye kapitalizmi işbirlikçi karakterde de olsa, tekelleri kapitalizm evresine vardı. Bu da sosyalizm düşüncesinin daha geniş emekçi yığınlar içinde kökleşip gelişmesinin maddi koşullarını yarattı. O günden bu yana da sosyalizm mücadelesi devrimci yöntemler ve devrimci araçlarla geliyor, önüne çıkan her türlü engeli aşarak yoluna devam ediyor. Sermaye bunun önüne geçebilmek için daha çok baskıya, faşist teröre, şiddete başvuruyor; ne yaparsa yaparsın kitlelerin devrimci mücadelesini engelle-

yemiyor.

Kitlelerin mücadelesinde bugüne dek kendiliğinden na ağır bastı. Komünist parti olsun, diğer devrimci örgütler olsun kendiliğinden hareketin hızına ve yaygınlığına yetişemedi. Bugüne dek emekçi kitlelerin hareketi bazen şu bölgeyi ya da kenti, bazen de bu bölgeyi ya da kenti etkisi altına aldı, ama hep sınırlı kaldı. Ya bir sanayi bölgesiyle ya bir kentle, nadir de olsa bazen bir iş koluyla olsa sınırlı kaldı. Bu yüzden de burjuvazi ve faşist devleti bu tek tek patlamaları, yerel, sınırlı kalan hareketleri bastırmayı başardı.

Şimdi bu tek tek isyanların, dağınık hareketlerin içinde giderek güçlenen birleşme, mücadele birliğini örme eğilimi kendisini göstermeye başladı. İnternet, sosyal medya, telefon ve daha pek çok yoldan birbirleriyle hızla iletişim kuran emekçilerin bu eğilimi pratik eylemlerle de kendisini gösteriyor. Özelleştirme ve taşeronlaştırma sonucu pek çok işyerinde işten atılan işçiler bir araya geliyor, örgütleniyor, birlikte mücadeleye atılıyorlar. Sağlıkçılar, öğretmenler, büro emekçileri vb pek çok işkolundaki kamu emekçileri arasında da aynı eğilim giderek güçlenip geliyor. Kürt halkının serhıldanlarında aynı şey yaşanıyor. Daha düne kadar tek tek, dağınık, birbirinden kopuk gerçekleşen bu eylemleri bastırmakta pek zorlanmayan kolluk güçleri, artık pek çok eylemde bunu başaramıyor, geri çekiliyor, "izin vermek" zorunda kalıyor. Daha birkaç yıl öncesine kadar Newrozlar, 1 Mayıs-Taksim yasaklıydı; şimdi emekçilerin mitingleri yasaklanıyor, hatta pek çok kentte ve bölgede basın açıklaması yapmak dahi yasaklandı, yasaklanıyor. Ama bu yasakları artık kimse dinlemiyor, kitleler kendi yollarını kendileri açıyor. Newrozlar, 1 Mayıs ve Taksim, Antakya'da savaşa karşı gelişen eylemler, 6 Mayıslar vb.nin yanında Kürdistan'ın pek çok kentinde bunun örnekleri yaşanıyor.

Kitleler birleşmeleri, birlikte mücadele vermeleri gerektiğini kendi deneyimleriyle öğrendi, öğreniyor. Bugüne dek yaşadığı tek tek isyanlarda, çatışmalarda, sokak savaşlarında iç savaş müfredatını görüyor, devrimin eğitiminden geçiyorlar. Bu güne dek yaşananlar çok yönlü bir deneyim ve birikim sağladı.

Şimdi artık öncünün görevi, mücadelenin bundan sonraki adımını atabilmesi için kitlelere yardımcı olmak, doğru hedefleri göstermektir. Üretici güçleri ve kitleleri elinden kaçırarak sermaye, bunları yeniden denetim altına almak amacıyla her türlü yol ve yöntemle başvuruyor, kapsamlı saldırılar gerçekleştiriyor; saldırdıkça acizliği ve açmazı daha açık ortaya çıkıyor. Şimdi öncü, bu güne kadarki bu en elverişli koşulları değerlendirmeleri için emekçi kitleleri mücadelede cesaretlendirici, teşvik edici olmalı; faşist devletin dağılmasının nasıl bir zorunluluk olduğunu, kendi istedikleri yaşamı kurabilmeleri için devrimin zaferine kadar cüretle mücadeleyi geliştirmeleri gerektiğini anlatmalı, kavratmalıdır.

40 yılı aşkın bir süredir yaşanan uzun iç savaş yıllarında bir dönem devrimci mücadeleye atılan, sol sosyalist hareket içinde yer alan pek çok insan işçi sınıfının ve emekçi yığınların gücüne, enerjisine, devrime olan inancını yitirdi, safları terk etti. Özellikle 12 Eylül askeri faşist cunta döneminde ve 90'lı yıllarda bu tek tek kişileri de aşarak pek çok örgütün devrimden, devrimci mücadeleden vazgeçmesine vardı. Bir çok siyasi örgüt ve parti, politik çevirme hareketinin sonucunda sosyal-reformizm çizgisine oturdu. Sosyal-reformizmin etkisi altında kalan, bırakalım önderlik yapmayı, işlerin kızıştığı bu süreçte ne yapacağını dahi bilemiyor, kendiliğinden hareketin peşinden sürükleniyor. Leninist Parti tarafından marksizm-leninizmin devrimci kavranışıyla ve nesnel koşullara uygun olarak geliştirilip ortaya konan devrimci tezleri sağından solundan çekeştirip kendi reformist görüşlerine uydurmaya çalışıyorlar. Leninist Partinin kitleleri devrime, zafere çağıran temel sloganlarına karşı çıktıkları gibi, somut bir olgu olarak gözlerimizin önünde cereyan eden kitlelerin devrimci mücadelesinde en somut görevlerden biri olan Geçici Devrim Hükümeti denildiğindeyse, bir türlü bunu anlama basiretini gösteremiyorlar.

Gösteriler, sokak savaşları, isyanlar... Kendiliğinden hareketin eyleme geçtiği milyonlar... Devrimin gelişimi, iç savaş ve bütün bir sürecin gelip dayandığı eşik: Genel Ayaklanma. Kendiliğinden hareket derken şurası da açık ki, bu hareketin içinde yer a-

lan kitleler, uzun iç savaş sürecinde pek çok şeyi kendi deneyimleriyle yaşayarak öğrendiler. Bir kısmı daha önce örgütlü mücadelede yer almış, ya yorgun düşerek ya da içinde yer aldığı örgütün ideolojik-politik çizgisinin kendilerini devrime götürmeyeceğini görerek kenara çekilmiş pek çok insan da bu harekete dahildir. Ancak yine de Genel Ayaklanma derken, halk hareketi bir bütün olarak bu en üst aşamaya hazırdır, artık son adımdadır iddiasında bulunmuyoruz. Hareket pek çok yönden kendi içinde eksikler, yetmezlikler barındırıyor. Fakat halkların bu engellenemez duruma gelen coşkunun dalgaları, faşizmin kalelerinin surlarını dövmeye başladı. Bunu yaratan geniş kitlelere önderlik eden ileri unsurların örgütlü konumlanışları değil, ama tekeli burjuvazinin ve faşist devletin akılsızlığıdır. Sermaye, emekçi yığınların, ezilen ulus ve ulusal toplulukların her istemi, her girişimi karşısında devlet terörüne, baskıya, şiddete başvurdu; ekonomik ve politik terör her boyutuyla sürdü. Tekelci sermaye ve faşist devlet, bu uzun iç savaş boyunca işçi sınıfını, ezilen ulus ve ulusal toplulukları, emekçi yığınları, eşğine gelip dayandıkları bu Genel Ayaklanmaya hazırlamak için elinden gelen her şeyi yaptı: Burjuvazi, sermaye kendi sonunu hazırladı, hazırlıyor.

Burada artık Geçici Devrim Hükümetine yaklaşım, öncünün devrime yaklaşımını, devrimin pratik olarak ele alınışını gösterecektir. Zira geniş halk kitlelerinin kendiliğinden de olsa genel bir ayaklanmanın eşğine kadar geldiği bugünkü politik ortamda Geçici Devrim Hükümeti, burjuvaziden kopmuş, sistemden kopmuş, sermayeye dayalı bu üretim sistemine ve faşizme isyan etmiş geniş yığınların verdikleri bu dağınık mücadeleyi tek bir otorite altında toplamak için; kendiliğinden süregelen bu dağınık hareketin politik birliğini sağlamak için bir zorunluluktur. Bu örgütlenme, geniş kitlelerin hareketiyle kopmaz biçimde bağlı olmalı, her isyan yerinde, ayaklanmanın her adımında Geçici Devrim Hükümeti hem kendi otoritesini kabul ettirmeli hem de kitleler içinde köklenip, gelişip güçlenmelidir. Çünkü ayaklanma bir oyun olmadığı gibi, yığınların politik hedefleri ve politik birliği de artık oyalanıp ertelenemeyecek kadar aciliyet kazanmıştır.

Leninistlerin yıllardan beri büyük bir sabır ve inatla, sorumlu olarak yerine getirdikleri yavaş, göze batmayan örgütlenme ve politik eğitim faaliyetinin önemi asla küçümsenemez, inkar edilemez. Ancak bu faaliyet ne kadar önemliyse, geniş emekçi yığınların, proletaryanın gücüne güven de en az o kadar önemlidir. Muazzam tarihsel gelişmelerin öngünündeyiz. Artık, uzun yıllardan beri köşelerine çekilmiş sessizce olayları izlemekle yetinen yüzbinlerin, milyonların harekete geçmeye başlaması, bu sürecin en belirgin olgularından biridir. Üstelik bu, arkadan gelecek onmilyonların habercisi olarak, öncü gücü olarak harekete geçenlerdir. Tam da burada devrimin, devrim dönemlerinin ne kadar muazzam bir aydınlanma gerçekleştirdiği, örgütlenme ve eğitim gücüne sahip olduğu; emekçi yığınların, halkın büyük gücünün buradan geldiği görülmeli, bilinmeli.

Burada Leninistlerin görevleri, devrimin görevlerinin ne kadar önemli olduğunun bilinciyle davranarak, daima işçi sınıfının önünde olmak, geniş yığınların aydınlanma, politik eğitim ve örgütlenme süreçlerine doğrudan katılmak, kitlelerin ileri yürüyüşünde onları teşvik etmek, cesaretlendirmek, ön açıcı olmak ve onlara yardım etmektir. Emekçi yığınları "Bütün İktidar Emeğin Olacak" şiarıyla iktidarın fetihine yönlendirmektir. Gerek kitleler açısından gerek Leninistler açısından bu yönde ileri doğru atılacak adımlarda, gerçekleştirilecek eylemlerde olumsuzluklar ve başarısızlıklar, sadece birer ders; devrimin ertelenemez görevlerinin nasıl yerine getirileceğini gösteren, devrimde zaferin nasıl kazanılacağını gösteren birer ders olacaktır.

Şimdi cüretle, cesaretle işe girişme zamanı. □

İSTİFA ET YA DA BİZ GELİRİZ

15 Mayıs'ta Ankara'nın birçok üniversitesinde olduğu gibi ODTÜ'de de öğrenciler Reyhanlı'daki saldırı nedeniyle eylemlediler.

Bir gün önce ODTÜ'lü öğrenciler Hazırlık'tan Fizik bölümüne yürümüş ve orada bir basın açıklaması yapmışlardı. Öğrenciler ertesi gün saat 12.30'a kadar Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun istifasını, aksi takdirde istifasını gidip kendilerinin alacaklarını söylemişlerdi. Ancak durumda herhangi bir değişiklik olmayınca ODTÜ'lü öğrenciler Dışişleri Bakanlığına gitmek üzere Hazırlık Binasından A1 kapısına bir yürüyüş başlattılar. Okuldaki birçok fakülte, kütüphane ve yemekhaneyi dolaşarak herkesi devletten Reyhanlı'nın hesabını sormak için Dışişleri Bakanlığı'na çağırdılar.

A1 kapısına gelindiğinde ise öğrenciler TOMA'larla ve polis barikatıyla karşılaştılar. O sırada ODTÜ kampüsünün yanındaki Hacettepe Üniversitesi'nden de öğrencilerin Eskişehir yolunu kapatarak yürüyüşe geçtikleri haberi geldi. Ancak polis, Eskişehir yolunda da barikat kurup Hacettepe'li öğrencilerin A1'den geçmelerine izin vermedi. Yaklaşık yarım saat boyunca bir yandan Hacettepe'li öğrenciler barikatın açılması için polislerle görüşürken, diğer yandan da ODTÜ'lüler arkadaşları gelene kadar oturma eylemi yaptılar.

Oturma eylemi boyunca sık sık "Katil Devlet Hesap Verecek", "Davutoğlu İstifa", "Devlet Yapsa Katliam Yapar", "Reyhanlı'nın Hesabı Sorulacak", "Gençlik Yürüyor Hesap Soruyor" sloganları atıldı. Görüşmelerin sonuç vermemesi üzerine Hacettepe'li ve ODTÜ'lü öğrenciler barikatları aşmaya çalıştılar ve ardından polis her iki tarafa da saldırmaya başladı.

Hacettepe'den öğrenciler bir süre sonra okulun A7 kapısından geçerek ODTÜ'lü öğrencilerin yanına geldiler ve polisin saldırısına birlikte karşılık verdiler. Saatler süren çatışma sonrasında birçok öğrenci ciddi bir şekilde yaralandı ve gelen ambulanslarla hastaneye kaldırıldılar.

Polis, bir yandan yüzlerce gaz bombasını art arda öğrencilere hedef gözeterek atmış ve birçok kez TOMA'larla okulun içine girmeye çalışmıştır. Ancak öğrencilerin kararlı tutumları sayesinde bunu göze alamamışlardır. Aynı sıralarda Dışişleri Bakanlığı'na ulaşan ve orada gözaltına alınan öğrencileri de eylem sonunda serbest bırakmışlardır.

Öğrenciler saat 17.00'de eylemlerine son verdiler ve pankartlarıyla birlikte yemekhanenin önüne geldiler. Yemekhanenin önünde basın açıklaması yaptıktan sonra eylemlerinin burada bitmediğini, katliamların hesabının sorulana kadar da mücadelelerinin devam edeceğini söylediler.

Mücadele Birliği/Ankara

ANTEP'TEKİ PROVOKASYONA YÖNELİK ZORUNLU AÇIKLAMAMIZDIR

Bu sene Antep işçileri ve emekçileri 1 Mayısı büyük bir coşku ile karşıladı. Son yılların en kitlesel 1 Mayısı kutlanmış oldu. Fakat böylesi kitlesel ve coşkulu 1 Mayıs, bazı kesimler tarafından hazmedilemedi ve bayrak krizi yaratılarak 1 Mayısı gölge düşürülmek istendi.

Bir olayı değerlendirirken, o olayı başlangıcıyla, gelişmeleriyle değerlendirmeden son anıyla değerlendirmek diyalektikten yoksun bir düşünce biçimidir. Olayları, “devrimciler bayrağa saldırdı” şeklindeki ortaya koyuş, kendi tabanını yanında tutmaya yönelik çabadan başka bir şey değildir. Herkes biliyor ki 1 Mayıs günü Antep'te sendikalar ve partilerin büyük bir bölümü Yeşilsu Parkı'nda toplandı. CHP Yeşilsu Parkı'nda toplanan yüzlerce kişinin önünden büyük bir Türk bayrağı açarak yürüyüş gerçekleştirdi. İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününü sanki bir ulusal bayrammış gibi karşılayan CHP'nin geçişi sırasında hiç bir olay yaşanmıyor, CHP alana girdiğinde hiç bir olay yaşanmıyor. Hatta Mücadele Birliği kortejinin coşkusu karşısında etkilenip, ellerinde Türk bayraklarıyla yanı sıra gelenler, kortejimize katılmak isteyenleri sadece “Denizlerin bayrağıyla yürüyoruz, korteje katılmak isterseniz size bayrak verebiliriz” diyerek yine kortejimize davet ediyoruz, kimileri katılıyor kimileri katılmıyor, ama yine de olay yaşanmıyor. Peki neden alanda Türk bayrağı nedeniyle olay yaşanıyor? Nedenini tek bir kelimeyle de açıklayabiliriz: Provokasyon. Evet olay tam bir provokasyondur. Antep'te mitingde olanlar iyi bilirler. Sendikalar tarafından partilerin, sendikaların alanda konumlanması tamamen bu provokasyonu engellemeye yönelik olmuştur. İP, TGB, CHP sahnenin sağ tarafında bunların yan tarafına DİSK, TÜMTİS, KESK ve sahnenin sol tarafına doğru BDP ve sosyalist partiler, en sonda da ses aracının yanı başında Mücadele Birliği Platformu. Doğrusu tertip komitesinin bu provokasyonu engelleme çabası-

nı tebrik etmek gerekir. Ama şunu da belirtmek gerekir ki provokasyon yaratmak isteyen, bir şekilde o provokasyonu yaratır. Tam da öyle oldu, her sene İstiklal Marşı ile yaratmaya çalıştıkları provokasyon girişimini bu yıl da bayrakla yapmak istediler. Sahnenin sağ tarafında bulunan CHP ve TGB'li bir grup, hiç kimsenin beklemediği bir anda sahnenin sol tarafında bulunan ses aracının üzerine çıkarak dev bir Türk bayrağı açıyorlar. Sadece açmakla da kalmıyorlar, bayrağı adeta bir kamçı gibi kullanıyorlar, gözleri dönmüş bir şekilde aşağıda bulunan gruplara yönelik hakaretler ve kadın yoldaşlarımıza yönelik ağza alınmayacak küfürlerle saldırıda bulunuyorlar. Ama nasıl bir rastlantıysa, olayı çeken hiç bir videoda bayrağın çekilmesinden önceki bu görüntüler gösterilmiyor. (...) Bayrağa değil, ama bayrağı tutan, sallayanların, sloganlarla kitleyi kışkırtanların bu saldırgan tavırları karşısında da devrimci gençler daha fazla tahammül edemediler. Ve pet şişelerle provokatörlere saldırmaya başladılar. O anda yukarıda bayrağı açanların da yalnız olmadıkları görülüyor. 10'u aşkın özellikle seçilmiş TGB'li grup, bu sefer aşağıdan saldırmaya başlıyor. Bu saldırı karşısında da devrimciler kendilerini savunmak zorunda kalıyorlar ve bir süre arbede yaşanıyor. (...)

İşçi Ve Emekçi Halklarımız;

Sizler Mücadele Birliği'ni çok iyi tanıyorsunuz. Biz Denizlerin yoldaşlarıyız. Biz Denizlerin geleneğinin devamcılarıyız. Denizlerin devrimci düşüncelerini her türlü bedeli göze alarak savunuyoruz. Biz Emegün Birliği geleneğinin devamıyız. Antep emekçi halkı Emegün Birliği'ni çok iyi tanır. Antep'in emekçileri Emegün Birliği'nin devrimci bakış açısından şüphe duymaz. Emegün Birliği nasıl ki hafızalarımızdan silinmeyen Antep'te 80 öncesindeki yine aynı meydana, İstasyon Meydanı'ndaki bir mitingde CHP'lilerin sopalı saldırısına maruz kaldıysa devrim-

ciler de 30 yılı aşkın bir zaman sonra yine aynı saldırı ile karşı karşıya kaldılar. CHP o zaman da sermaye partiydi şimdi de sermaye partisi.

CHP dönemindeki katliamları unutmak, Dersim katliamının izlerinin gün yüzüne çıktığı bu günlerde katliamcıları savunmak, emekçi sınıfların devrim ve iktidar mücadelesine zarar verir. 19 Aralık 2000'deki zindan katliamı bizzat Ecevit tarafından gerçekleştirilmedi mi?

(...)CHP'nin “muhalif” tavırları, emekçi sınıfların çıkarlarını savunmak olarak algılanmamalı. Onların düşündüğü tek şey temsil ettiği sermayenin çıkarlarıdır. Bu partilerin hiç birisi emekten yana bir politika uygulayamaz.

İşçiler Emekçiler, Kadınlar, Gençler Çağrımız Sizedir;

Devrimi Büyütmek İçin Devrimcileri Sahiplenelim

Devrimci hareket üzerindeki terörün, tasfiyeci saldırıların bu kadar yoğunlaştığı bir dönemde tekelci sermayeye ve onun faşist devletine verilecek en iyi cevap devrimcileri daha fazla sahiplenmektir. Mücadele Birliği üzerindeki devletin saldırılarının bu kadar yoğunlaşması boşuna değil. İsyan ve ayaklanma potansiyeli her geçen gün gelişen bir toplumda devrim çağrısı yapanlar, halk ayaklanmasının örgütlenmesini önüne hedef olarak koyanlar, faşizmin saldırısına ilk maruz kalacak olanlardır. Bütün yaşamsal sorunlarımızın köklü çözümünün, devrimin, kendini dayattığı günümüzde bu çağrıyı yapmak, üzerimize düşen vazgeçilmez devrimci görevdir. Bu görevi bilinmez bir geleceğe erteleyenlerin değil bu görevi önüne koyanların çağrılarına kulak verme zamanıdır. Bütün emekçi halklarımızı Mücadele Birliği'ni sahiplenmeye, Mücadele Birliği Platformu'nda örgütlenmeye ve Leninistlerin çağrılarını uyarak devrimi büyütmeye çağırıyoruz.

Antep Mücadele Birliği Platformu

HATAY'DA PATLAMALAR

11 Mayıs günü Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde belediye binası yakınlarında 13.45 civarında art arda patlamalar meydana geldi. İlk açıklamalar 4 ölü 18 yaralı iken, birkaç saat içinde ölü sayısı 18'e yaralı da 22 kişiye ulaştı.

İlk bilgilere göre şehir merkezinde 2 bombalı araç patladı. Şehir merkezinde bulunanlarsa patlama sayısının 4 olduğunu söylüyorlar. Patlamaların etkisi ile şehir merkezinde dev bir çukur oluşurken, çevrede çok sayıda bina da çöktü ve yandı.

Şehir merkezinde onlarca ambulans hastanelere yaralı taşırken, bunların çoğunun kadın ve çocuk olduğu söyleniyor.

Patlamanın ardından Atatürk Caddesi'nde toplanan onlarca Antakyalı genç, yoldan geçen Suriye plakalı araçlara ve içindeki Suriyelilere sopalarla saldırdı. Olay yerine gelen polis havaya ateş açarak kalabalığı dağıtmaya çalıştı. İlçeye zırhlı araçlar sevk edildi.

Saatler ilerledikçe, ölü sayısının 40'a, yaralı sayısının da 29'u ağır olmak üzere 100'e çıktığı bildirildi.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ise bunun provokasyon olabileceğini söyledi. İlçede elektrikler kesilirken, Antakya halkı da saldırıları kınamak ve kentteki durum ile ilgili bir açıklama yapmak üzere 18.00'da Eğitim Sen önünde buluşma çağrısı yaptı.

Oraya giden dostların telefonlarına ulaşamıyor, Antakya merkezde her şey sakin.

Bizler bu katliama karşılık tüm emekçi halkımızı Mücadele Birliği Platformu olarak sokaklara çağırıyoruz.

Antakya Mücadele Birliği Platformu

SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ

11 Mayıs günü saat 14.00 sularında Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde iki ayrı noktada bomba yüklü araçların patlamasıyla 43 kişi hayatını kaybetti, yüzlerce kişi yaralandı. Patlama sonucu yaklaşık bir kilometre alan etkilendi, çevrede bulunan bina ve işyerleri harabeye dönüştü.

Patlamanın derşhanenin dağılma saatine denk gelmesi ve halkın yoğun olduğu kent merkezinde olması, saldırının sivil halkı hedef aldığıın göstergesidir. Bu olaydan birkaç gün önce yine Reyhanlı'da Suriyeli gençlerle Reyhanlı halkı arasında bir kargaşa yaşanmış ve halkı tahrik için Türk bayrağı Suriyeli gençler tarafından yakılmıştı. Son süreçte yaşanan kargaşalı durumdan sonra patlamanın olması, olayı had safhaya çıkarmıştır. Reyhanlı halkı bu durumdan son derece rahatsız ve öfkeli.

Patlama haberinin duyulmasının hemen ardından Antakya'da birkaç saat içerisinde bir eylem örgütlendi. Eylem Eğitim-Sen önünde başlayıp Saray Caddesi'nde halkın katılımıyla devam etti ve Ulus Meydanı'nda bir basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada "Bu saldırının sorumluları, kentimizde serbestçe dolaşan, eli kanlı katiller; El kaide, El Nursa benzeri cihatçı çeteler ve bunları koruyan, besleyen siyasi iktidardır.

Biz demokrasi güçleri olarak yıllardır yaptığımız açıklamalarla, izlenen bu savaş politikasının kan, acı ve ölümden başka bir şey getirmeyeceğini dile getirmiştik.

Barış istiyoruz. Türkiye topraklarının başka bir ülkeye tehdit oluşturacak eli kanlı militanlar tarafından kullanılmasına son verilmelidir. Ülkemizde yer alan savaş mağduru Suriyeli sığınmacıların mülteci kamplarında ihtiyaçlarının karşılanması Reyhanlı, Antakya ve Altınözü'nde gördüğümüz kamuflej elbiseli silahlı militanların bir an önce Ülkemizden çıkarılmasını istiyoruz" denildi. Eylemde sıklıkta "Reyhanlı Halkı Yalnız Değildir", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Vali İstifa" sloganları atıldı.

Basın açıklamasından sonra aynı şekilde Saray Caddesi'nde tekrar yüründü ve eylem Eğitim Sen önünde sonlandırıldı. Bu eylemde, her eylemde olduğu gibi polisin ve barikatın olmaması dikkatleri çekti. Buradan, devletin bu duruma tamamen hazırlıksız yakalandığı sonucunu çıkarabiliriz.

Hatay halkı bu durumdan çok tedirgin artık nerede bir patlamanın olacağı belirsiz, onun için can güvenliklerinin tehlike de olduklarını biliyorlar.

Biz bugün artık Reyhanlı'dan Harbiye'ye, Samandağ'a kadar tüm emekçi halklar bu süreçte tepkilerini koymalıdır. Bugün evet bizim can güvenliğimiz yok. Bu faşist devlet bizim can güvenliğimizi bir yere bırakalım bizleri bir kıyımdan geçirmeyi düşünüyor.

Bizler hazırlılarımızı ve tepkilerimizi ortaya koymalıyız! Faşizmin anladığı dilden ve devletten hesapların sorulması gerekiyor!

Mücadele Birliği
/Antakya

SAVAŞI DA SİZİ DE İSTEMİYORUZ

Reyhanlı'daki patlamanın ertesi günü, binler yine Antakya sokaklardaydı. İnternet üzerinden yapılan çağrıya Antakya emekçileri cevap verdi "Artık Yeter, Savaşı Da Siz İktidarda-

kileri De İstemiyoruz!" diye ayaklandı.

12 Mayıs Pazar günü saat 16.00'da Armutlu'nun girişindeki semt pazarında "Reyhanlı Halkı Yalnız Değildir", "Tayyip İstifa", "Suriye Halkı Yalnız Değildir" sloganlarıyla toplandı. Kısa süre içerisinde yüzlerce kişiye ulaşan kitle yürüyüşe geçtiğinde binlere ulaştı. Valiyi defalarca istifaya çağıran halk, çok tepkiydi.

Eyleme bir çok demokratik kitle örgütü destek verdi. Cumhuriyet Caddesi'nde valinin evinin önüne gelindiğinde durmadan "Vali İstifa" sloganları atıldı. Yüründükçe kitle sayısı artmaya devam etti.

Bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak eyleme katıldık ve kitle ile beraber sloganlarımızı attık: "Faşizme Karşı Silah Başına", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizmin Döktüğü Kanda Boğacağız".

2 yıldır sürekli olarak her yürüyüşü eylemi engellemeye çalışan polis, bu defa hiçbir şey yapamadı. Özellikle tüm çevre illerden de Hatay'a polis yığın devlet, örgütlü bir halk karşısında hiçbir şey yapamaz durumda. Birkaç yer de eylem yapıldığında polisin tümünden yetersiz kaldığına herkes tanık oldu.

Daha sonra kitle Saray Caddesi'ne geldi. Yapılan konuşmalarda El-Nusra denen çetelerin defolup gitmesi için defalarca uyarılar yaptıkları vali ve hükümetin bu yaşananların sorumlusu olduğu söylendi. Reyhanlı halkının yanında olduklarını, acılarını paylaştıklarını söyleyen kitle tekrar yürüyüşe geçti. Yunus Emre Parkı önünden Armutlu'ya yürürken, bizler de Deniz bayraklarımızı açıp yürüyüşe devam ettik. Kimileri bayraklarımızı kapattırmaya çalıştı ama gençlik bayraklarımızı alarak bizimle beraber yürüyüşte dalgalandırdı.

Armutlu girişinde de yapılan konuşmalardan sonra eylem sona erdi.

Mücadele birliği /Antakya

REYHANLI İÇİN YASTA BARIŞ İÇİN AYAKTAYIZ

13 Mayıs Pazartesi günü saat 18.30'da Konak YKM önünden Eski Sümerbank önüne İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından Reyhanlı'da gerçekleşen patlamaları kınamak için bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Yürüyüşte "Reyhanlı İçin Yasta Barış İçin Ayaktayız - Emek ve Demokrasi Güçleri" pankartı taşındı ve sık sık "Reyhanlı Halkı Yal-

nız Değildir", "Susma Haykır Halklar Kardeştir", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Emperyalist Savaşı Halk Devrimi Önler", "Yaşasın Halkların Kardeşliği- Kahrolsun Emperyalizm", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Barış İçin Devrim Devrim İçin Savaş" sloganları atıldı.

Eski Sümerbank önüne gelindiğinde basın açıklamasının okunmasına geçildi. Açıklamada 11 Mayıs Cumartesi günü peşpeşe patlayan bombalarla Reyhanlı'da bir katliam yaşandığı, elliye aşkın ölünün ve yüzden fazla da yaralının olduğu belirtildi. Özgür Suriye Ordusunun tamamen dışarıdan getirildiği, desteklendiği ve silahlendirildiği ve buna olanak sağlayanların katliamın sorumlusu olduğu, El Nusra ve Özgür Suriye Ordusunun Suriye halklarının adalet ve özgürlük taleplerini savunan güçler olmadığını herkes tarafından bilindiği belirtildi ve açıklama yaralılara acil şifa dilekleriyle son buldu.

SALDIRI ANTEP'TE PROTESTO EDİLDİ

Antep'te KESK-DİSK-TÜRK İş tarafından Hatay Reyhanlı ilçesinde yapılan bombalı saldırıyı kınayan bir basın açıklaması gerçekleştirildi. 13 Mayıs günü Yeşilsu Parkı'nda saat 18.15'te yapılan basın açıklamasında "Reyhanlı İçin Yasta, Barış İçin Ayaktayız! Katil ABD İşbirlikçi AKP" yazılı pankart açıldı.

"Suriye Halkı Yalnız Değildir", "İçerde Dışarda Savaşa Hayır", "AKP Elini Suriye'den Çek" sloganlarının atıldığı eylemde sendikalar adına Ömer Faruk Koç'un okuduğu basın açıklama, Cumartesi günü Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde bomba yüklü araçlarla direk halkı hedef alan bombalı saldırıyı lanetleyerek başladı.

Açıklamanın devamında, "ABD emperyalizminin Ortadoğu'da taşeronluğunu yapan AKP hükümeti Suriye'deki savaşta taraf olmuş Suudi Arabistan, Katar'ın ekonomik yönden desteklediği, eğitim, silah, barınma, sağlık vb. her türlü lojistik desteği sunduğu halktan destek almayan Özgür Suriye Ordusu ve diğer çete örgütleri adeta sınır bölgelerinde cirit atmaktadır. Sınır güvenliği diye bir şeyin olmadığı tamamen bu örgütlerin kontrolünde olduğu bu olayda açıkça ortaya çıkmıştır. Olay yaşanmadan önce sınırdan şüpheli 3 aracın geçtiği söyleniyor ancak ona rağmen bombalar patlıyor. O halde bu bilgiyi alan da buna yönelik önlem almayan da suçludur. Bomba patladıktan sonra Reyhanlı halkının gergin, korku ve panik içinde olması Suriyelilere saldırması yaşanan olayın vahametini gösteriyor" dedi.

Ayrıca Reyhanlı savcılığı yoluyla basına ve yayına sansürün uygulanmasının da kabul edilemeyeceği vurgulandıktan sonra "Özellikle belirtmek isteriz ki yaşanan savaştan canlarını kurtarmak için Türkiye'ye sığınan Suriyelileri hedefine alan hiçbir eylem kabul edilemez. Yaşanan bu acıların sorumlusu, öncelikli olarak emperyalist politikalara taşeronluk yapan AKP hükümeti ve onun dış politikasıdır. Bizler ezilenlerden ve yoksul halktan yana olan sendikalar, partiler ve kitle örgütleri olarak AKP hükümetinin elini Suriye'den çekmesini objektif ve tarafsız olmasını oradaki halkların kendi geleceklerini kendilerinin tayin etmesini istiyoruz. Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde gerçekleştirilen olayda yaşamını yitirenlerin ailelerine sabır ve başsağlığı diliyor, yaralıların ise bir an evvel sağlıklarına kavuşmalarını temenni ediyoruz." denilerek açıklama sonlandırıldı.

Eyleme HDK, İHD ve Mücadele Birliği Platformu destek verdi. □

TAKSİM'İN KIZILLIĞINI KUŞANDIK

Merhaba Yoldaşlar;

Biz Sarıgazi Leninist Gençlik olarak 1 Mayıs'ta neden Taksim'de olacağımızı, Taksim'in önemini tüm işçi sınıfına emekçi halkımıza anlattık.

1 Mayıs'ta reformistlerin Kadıköy'de olacağı haberine emekçi halkın tepkisi çok büyüktü. Çünkü emekçi halkımız da biliyordu ki 1977'de 34 işçimizin katledildiğini ve bu yüzden Taksim'in önemini ne kadar büyük olduğunu biliyorlardı. Ama faşist devlet bahaneler uydurarak Taksim'i işçi sınıfına ve emekçilere yasakladı.

Yasaklamalara rağmen biz genç leninistler "Taksim'de İsrar Devrimde İsrar" şiarıyla sabahın erken saatlerinde Mecidiyeköy'de polislerle karşı karşıya geldik. Biz sloganlarımızla Taksim Meydanı'na yürümek isterken, onlar da ses bombalarıyla, biber gazlarıyla, plastik mermilerle, tazyikli su ile bizlere engel olmaya çalışıyorlardı.

Bu engellemelere karşı mücadelemizi bizler de leninistler olarak saldırıya karşı mücadele atıldık, kitleye öncülük eden leninistler mega-

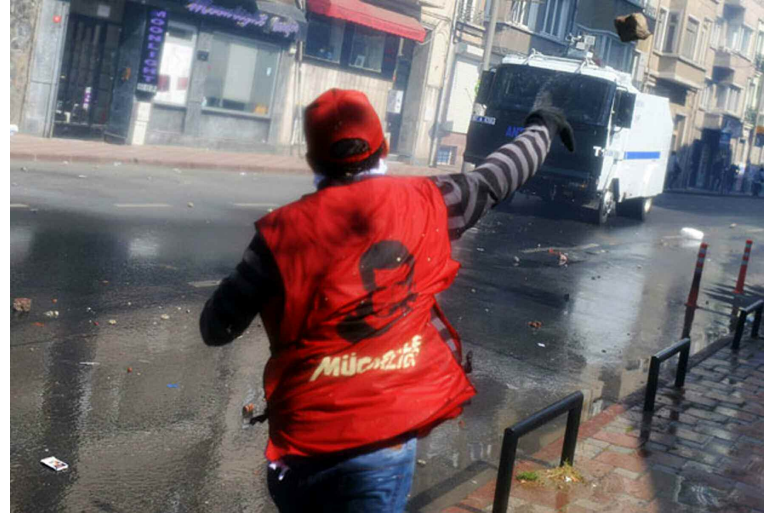
fonla tıpkı 19 Aralık'ta Murat Ördemci yoldaş oluyorlardı "Faşist TC polisi etrafınız sarıldı ya teslim olun ya da biz zorla teslim alacağız" diyerek kitleyi harekete geçiriyordu. Bu sırada polisin elindeki mühimmat bitmişti ve kitle bunu fırsat bilerek karşı saldırıya geçerek polise ağır bir darbe vurdu. 10'un üzerinde polis yaralanmış bir şekilde "kaçın" sesleri arasında geri çekildiler. Buna karşılık plastik mermi ve ses bombalarıyla yoğun bir şekilde saldırdılar.

Yoldaşlarımızın çoğu yaralandı. Buna rağmen kitle Taksim'de ısrar ediyordu. Devlet helikopterlerden gaz bombalarıyla saldırıp kitleyi dağıtmaya çalışıyor, ama kitle bir türlü dağılmıyordu. 6 saate yakın aynı bölgede çok ciddi çatışmalar yaşandı. Daha sonra ellerindeki biber gazlarının binlercesini üzerimize nişan alarak atmaları üzerine kitle geri çekilmek zorunda kaldı. Çatışmalar bitince, akşam geç saatlerde Sarıgazi'ye gelindi.

6 kişiyle Demokrasi Caddesi girişinde sloganlarımızı atmaya başladık. Ama ne polis neden devletin herhangi bir gücü yoktu ortalıkta. Giderek artan bir kitle ile Demokrasi Caddesi boyunca sloganlar ve ajitasyonlarla yürürken, 2 sivil araç bir kadın yoldaşımızın üzerine sürdü. Bunun üzerine arabaya ciddi hasar verildi, daha sonra kaymakamlığın belli bir noktasında havai fişeklerle 1 Mayıs kutlandı.

Bizler gençlik olarak bir kez daha haykırıyoruz: 2014'te de 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağız. Faşizme karşı savaştığımız ve Taksim'i zaptedeceğiz.

Sarıgazi'den Leninistler

YAŞASIN 1 MAYIS

Antakya:

İşçi sınıfının birlik mücadelesi ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaştıkça Antakya'da çalışmalar hızlandı.

Antakya'da 1 Mayıs'ta alanlarda olmak, her zamankinden

çok önem kazandı. Çünkü burada yaşayan halkların hemen yanı başında Suriye'de süren emperyalist savaşın getirmiş olduğu kıyım var, kan ve gözyaşı var. Bugün Antakya'daki halklar 1 Mayıs'ta da tıpkı yapılan her eylemdeki gibi bu bilinçle sokağa çıktı. Mücadele Birliği Platformu ve DÖB olarak bizler yazılımlar yaparak, bildiri dağıtarak ve stantlar kurarak 1 Mayıs'a dair tavrımızı ortaya koyduk. Emekçi halka ve gençliğe seslendik.

Her yıl olduğu gibi 1 Mayıs Antakya'da tüm demokratik kitle örgütlerinin, devrimci yapıların derneklerin sendikaların ortak eylemiyle gerçekleşti. Fakat bu anlamda doğru olmayan yöntemler, çeşitli siyasi çevreler tarafından ortaya kondu.

"1 Mayıs Tertip Komitesi", hiçbir devrimci kurumu çağırmadan sadece kendi düşünceleri doğrultusunda çalıştı. Her yıl olduğu gibi Mücadele Birliği Platformu'nu dışında tutmaya çalıştılar. Ve hiçbir geçerli özeleştirilme yapılmadan, sadece yürüyüş kortejlerini belirlenmesi için çağırıldılar.

Bizler yine 1 Mayıs sabahı bayraklarımız pankartlarımızla toplanma yerinde erkenden buluştuk ve yürüyüşteki yerimizi aldık. Yürüyüş boyunca "Suriye Halkları Yalnız Değildir", "Yaşasın Halkların İşçilerin Mücadele Birliği", "Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor", "İktidar Dışında Her şey Hiçbir şeydir", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeği Olacak" sloganları attık. Devrim savaşçılarını anarak "Yaşıyor" diye haykırdık. "Hedef İktidar" sloganı da bunu takip etti. Alana girerken polislin bildirilere bakmak istemesi, "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganı ile karşılandı.

Kitleye proletaryanın devrimci partisinin Taksim mücadelesi üzerine ajitasyonlar yaparak ilerledik. Herkes alanda toplandık-

tan sonra "Arap Kürt Türk Ermeni Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" yazılı dev pankartımızın altında Denizlerin bayraklarıyla yerimizi aldık. Arkadaşlarımızın bir kısmı da 5-6 Mayıs'ta yapacağımız Denizlerin anması için hazırlanan bildirimizi dağıttı.

Genel olarak kalabalık, ama kavurucu sıcaklığın etkisiyle dağılık bir kitle vardı alanda. Arkadaşlarımızın bir kaçı baygınlık geçirdi. Program bittikten sonra hep beraber sanat merkezine geçtik. Çaylarımızı yudumlayıp serinledikten sonra genel bir değerlendirme yaptık. 5-6 Mayıs anması için eksiklerimizi belirleyip değerlendirdikten sonra da türküler eşliğinde coşkuımıza daha bir coşku kattık. "Söz Veriyoruz" marşından sonra evlerimize dağıldık.

İzmir:

İşçi sınıfının kapitalizme karşı savaş günü olan 1 Mayıs İzmir'de Gündoğdu Meydanı'nda yapılan mitingle selamlandı.

Türk-İş, DİSK, KESK ve TMMMB tarafından organize edilen mitingde pek çok sendika, demokratik kitle örgütü, devrimci çevreler katıldı.

Türk-İş ve DİSK'in Basmane'den, KESK ve TMMOB'un da Konak tarafından yaptığı yürüyüşle başlayan mitingde Mücadele Birliği Platformu da Basmane Meydanı'ndan yapılan yürüyüşle katılarak destek verdi. "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak- Mücadele Birliği Platformu" pankartıyla katılarak Taksim'de 1 Mayıs için faşizme karşı mücadele verenleri selamladı. Sık sık "Taksim Kızıldır, Kızıl Kalacak" Ve "Denizlerin Cürretiyile Taksim'e Yürüyoruz" sloganları atılırken, Denizler için de "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam" sloganları atıldı.

Gündoğdu Meydanı'nda yapılan mitingde Enternasyonal Marşı çalınırken mitingçi örgütleyen kurumlar adına Türk-İş bölge başkanı Hüseyin Karabey ortak açıklamayı okudu. Açıklamada taşerona ve saldırılara karşı mücadele vurgusu hakimdi. Eylem Suavi'nin konseriyle sona erdi.

Eylemde Mücadele Birliği olarak, 5 Mayıs'ta yapılacak olan Denizleri anma yürüyüşüne çağırarak için hem bildiri dağıttım

yaptı, hem de kürsüden anons yapılmasını sağladı.

Mitinge Redhack kortejiyle katılan bir grup dikkat çekerken, İzmir'deki 1 Mayıs'a aralarında İP'in de olduğu ulusalcı faşistler katılmadı.

Antep:

İşçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, Antep'te de coşkulu bir şekilde kutlandı. Sendikalar demokratik

kitle örgütleri ve partiler farklı yerlerde toplanarak miting alanına yürüdüler. Mücadele Birliği Platformu da saat 10.00'dan itibaren Balıklı Parkı'nda "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar

Her Şey Emegin Olacak", "Dünya Emegin Olacak" ve "Ayışığı Sanat Merkezi" pankartları ile toplanmaya başladı.

Bekleme esnasında sık sık yapılan ajitasyon konuşmalarıyla emekçiler Mücadele Birliği bayrağı altında mitinge katılmaya çağrıldı. Yürüyüşe başlamadan önce şehir merkezinde gruplar halinde bayraklarla, sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla işçiler 1 Mayıs mitingine davet edildi.

Saat 11.00 civarında sendikaların da toplanacağı Yeşilsu Parkına doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Yeşilsu Parkı'nda düzenli korteji oluşturuldu. Coşkusu ve disipliniyle dikkat çeken kortej yürüyüş esnasında sık sık "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın Taksim Ayaklanması", "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm" sloganları attı.

Kortejler yürüyüş sonunda İstasyon Meydanı'na gelerek arama noktalarından geçti. Meydan'da toplanan binlerce kişi coşkulu bir şekilde kutlamalarda yerini aldı. Miting saygı duruşu ve sendika yöneticileri tarafından günün anlam ve önemine dair yapılan konuşmalarla başladı. Taksim'de sokakları zapteden emek-

çilere selam gönderilerek hep birlikte "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganı atıldı.

Miting bütün coşkusuyla sürerken her zaman devrimcilere saldırmayı kendine görev bilen, ajan ve provokatör örgütler olan TGB ve İP çeteleri yine sahneye çıktı. Kortejleri ve bayrakları alanın tam ters yönünde olmasına rağmen devrimcilerin yan tarafına kadar gelip ses aracından devrimcilerin üzerine Türk bayrağı sallandırarak provokasyon yaratmaya çalıştılar. Devrimci gençlerin duruma tepki göstermesinin ardından arkada hazır bulunan bu karşı-devrimci çeteler devrimcilere saldırdı. Yaşanan kısa süreli arbedenin ardından İP ve TGB çeteleri alanda tecrit oldu ve alanı terk etmek zorunda kaldılar. Alanı terk ederken bu sefer de BDP'lilere pet şişelerle saldırdılar. Yurtsever gençlerin de karşılık vermesinin ardından çeteler alanı terk ettiler.

Eğitim Sen'in ve MKM'nin müzik gruplarının sahne aldığı mitingde "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz" mitingine davet eden bildirilerinin, Mücadele Birliği dergisinin, Ayışığı Sanat Merkezinin bildirilerinin dağıtımları yaygın bir şekilde yapıldı. Ayrıca Devrimci Öğrenci Birliği'nin gönderdiği mesaj okundu ve mitingin duyurusu sahneden yapılarak işçiler 5 Mayıs'taki mitingine davet edildi.

Mitingin sonunda Mücadele Birliği Platformu yine sloganlarla alandan ayrıldı. Şehir merkezine kadar sloganlarla ve 5 Mayıs mitingine çağrı konuşmalarıyla yüründü ve şehir merkezi eylem yerine çevrildi. Antep'in en işlek caddelerinden biri olan Gaziler Caddesi'ne geçildi burada da binlerce insana Denizlerin mücadelesini, neden idam edildiklerini ve onları sahiplenmek gerektiğini anlatan konuşmalar yapıldı, miting çağrı bildirileri dağıtıldı.

Adana:

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Adana Uğur Mumcu Meydanı'nda coşku ile kutlandı. Mimar Sinan'da yürüyüş saat 13.00'da başladı.

Yürüyüş boyunca "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Zafer Savaşın Emekçinin Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara" sloganları attık.

Faşist devletin, 1 Mayıs Alanı Taksim'i bir kez daha yasaklamak istemesi protesto edildi; işçi sınıfının ve devrimcilerin Taksim iradesi Adana'dan selamlandı, "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganı defalarca coşku ile atıldı.

Yürüyüşün ardından Uğur Mumcu Meydanı'na girildi. Kortejler Türkçe, Kürtçe ve Arapça selamlandı. Yapılan kısa konuşmaların ardından sanatçı Ali Asker'in söylediği marşların ardından 1 Mayıs kutlamaları sona erdi. □

TÜRKİYE BİR S

Reyhanlı'da bombaların patladığını haber alır almaz, değişik yerlerde bulunan hükümet üyelerinin ve onların başı olarak Erdoğan'ın ilk tepkisi, kendi kavramlarıyla, "zamanlama manidar" şeklinde oldu. Ancak bu ortak noktadan sonra ayrılmaya başladılar ve her kafadan bir ses çıkmaya başladı.

R.T.E, "çözüm sürecini hazmedemeyenleri" işaret ederken, İstanbul eski valisi, şu bildiğimiz Muammer Güler ve beraberindekilerin parmakları Suriye tarafına yönelmişti. Bu, hükümet içindeki bir fikir ayrılığı mıydı? Tabii ki değil. Ama henüz toplantı yaparak ortak düşünce oluşturma fırsatları olmamıştı ve bu farklılığı daha sonra tüm parmakları Suriye yönüne çevirerek gidereceklerdi.

Onlar, yani hükümet ve devlet bürokrasisi "ya şundadır ya bunda" misali toplumu oyalayarak katliamdan nasıl yararlanacağını yollarını ararken emperyalist basın hem failleri hem de olayın gizlenen boyutunu açıklıyordu. Kısaca şöyle:

İngiliz BBC Kanalı: "Saldırıyı El Kaide bağlantılı El Nursa Cephesi üstlendi", İngiliz ITV kanalı: "Türk hükümetinin desteklediği muhalifler Türkiye'yi kana buladı, 11 ölü.", The Telegraph: "Türk hükümeti şaka gibi açıklamalar yaparak hedef şaşırtmak istiyor, 140'tan fazla ölü.". The Sun Gazetesi: "Hükümet yıpranmamak için saldırıyı haber yapmayı yasakladı.", Fransız gazetesi Le Monde: "Bir Türk atasözü derki, 'besle kargayı oysun gözünü' Türkiye'nin desteklediği aşırı dinci Suriyeli muhalifler Türkiye'yi kana buladı 120'den fazla ölü"...

Emperyalist basının yazdıklarından en azından "yayın yasağı" kesin doğruydü. Hükümetin bir bakanına bu "yasak"

sorulduğunda verdiği yanıt ilginçti: "ABD de 11 Eylül'de böyle yapmıştı." Böylece hükümet üyelerinin buraya kadar yaptıkları açıklamalardan ikinci doğru noktayı da yakalamış oluyoruz. Birincisi, "zamanlama manidar" idi. Buna birazdan değineceğiz. İkincisi 11 Eylül benzetmesidir. Benzeyen yön şudur: ABD 11 Eylül'ü kendi elleriyle yapmıştı. Türk devleti, Reyhanlı'da kendi 11 Eylül'ünü yaptı.

Bombaları emperyalist basının söylediği gibi, dinci faşist çeteler patlatmış da olsalar durum değişmiyor. Çünkü "zamanlama manidar" idi. ABD'nin 11 Eylül'ü ile bir benzerlik daha: Beşir Atalay, hükümetin bu eşitler arasındaki birinci Bakanı, bir soruyu yanıtlarken, "benzer saldırılar olabilir" diye ağzından kaçırmıştı. Ağzında bakla sakladığı belliydi. ABD Hükümeti de 11 Eylül'de halkını yeni saldırılara karşı "uyarmıştı". Bu satırlar yazılırken, tekeli basın, R.T. Erdoğan'ın ABD gezisi sırasında Türkiye'de kanlı olayların olabileceğini ve bir minibüsün kayıp olduğunu bildiriyordu. Beşir Atalay'ın ağzındaki baklanın ne olduğunu söylemeye gerek var mı?

"Zamanlama Manidar"

Bundan kuşku yok. Ama bu şifreyi çözebilmek için "zamana" yani son bir haftalık önemli politik gelişmelere kısaca bir göz atmak lazım.

Patlamaların olduğu haftanın en önemli gelişmesi kuşkusuz, ABD'nin Rusya ile Suriye konusunda Cenevre Anlaşması çerçevesinde anlayış birliğine varmasıdır. ABD Dışişleri Bakanı Kerry Moskova'ya giderek ABD'nin "yeni" politikasını ve Rusya ile anlaşmasını açıklamıştı. ABD Suriye'de geri adım atıyor, Rusya'nın çizgisine yaklaşıyordu. Anlaşmanın mürekkebi kurumadan, İngiliz Başbakan Putin'in a-

yağına giderek aynı çizgide uzlaştığını ilan etti.

"Cenevre Anlaşması'nın özü, Suriye'de çözümün Esad'ın gitmesi şartına bağlanmamasıydı. Oysa Türkiye'nin, Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan himayesindeki "Muhafif" denen katil sürüsünün birinci koşulu Esad'ın gitmesiydi. ABD ve İngiltere "Cenevre Anlaşması" çizgisine gelerek Türkiye'yi ve yanındakileri hem yalnız hem de devre dışı bırakmış oldular. Bu gelişme, Türk hükümetinin dış politikasına ağır bir darbe anlamına geliyordu.

Reyhanlı katliamının zamanlamasını "manidar" kılan birinci nokta buydu. Rusya, bu yüzden Reyhanlı'daki katliamın, "arkasında barış konferansını engellemek ve askeri operasyonu öne çekmek var" diye düşünüyor. ABD-Rusya ve İngiltere'nin anlaşmalarından kim rahatsız ve zararlı çıkıyorsa "olağan şüpheli" de o oluyor.

Türkiye'yi ve bu arada son iki haftada Suriye'ye üç kez saldıran İsrail'i elini çabuk tutmak zorunda bırakan bir diğer önemli nokta Suriye'deki savaşın değişen gidişatıdır. Kısaca söylesek, savaşta üstünlük Suriye ordusunun eline geçmiş ve bu olgu artık emperyalist merkezler tarafından itiraf edilecek kadar leniyet kazanmıştır. Yani Türkiye'nin güvendiği ve tüm politik yatırımını kendilerine bağladığı çeteler dağılma/yenilgi sürecine girmişler. İsrail'in "iş başa düştü" babında savaş nedeni olabilecek saldırılara başlamasının arkasındaki neden de bu.

Bu gidişatın tersine çevrilmesi ancak askeri operasyonların öne çekilmesiyle mümkün. Rusya, boş yere kuşkulanmıyor. Bu noktada R.T Erdoğan'ın yine geçtiğimiz hafta, bir Amerikan televizyonuna yaptığı açıklamayı anımsatmak gerekir. Sonradan hükümet tarafından

SAVAŞ PEŞİNDE

yalanlanan açıklamaya göre, R.T.Erdoğan, “ABD’nin Suriye’ye askeri müdahale yapması durumunda Türkiye buna destek verecek” demişti. İşin bu kısmı sonradan hükümet tarafından yalanlansa da hepsi de savaş nedeni olacak şu istemlerinin olduğunu reddetmiyor: “Uçuşa yasak bölge” ilanı, “Güvenli alan oluşturma” ve “Muhaliflere silah yardımı.”

Ortadoğu’da ateşteki kestanelere elini uzatmaktan korkan ABD, Türkiye’nin bu talep ve isteklerini biliyor ama kabul etmiyor ve gidip Rusya ile Cenevre Sözleşmesi çerçevesinde mayıs ayında yeni bir konferansın yapılması konusunda anlaşılıyor.

İhtiyaçtan Savaş

İşte bu koşullarda ve bir hafta içinde Obama ile görüşme hazırlığı yapan R.T. Erdoğan ABD’yi ikna etmek mecburiyetinde fakat işi hiç de kolay gözüküyor. R.T.E’ye soruyorlar “ABD’den Suriye konusunda daha agresif bir talepte bulunacak mısınız” diye; hayır diyor. Şunu diyor:

“Suriye konusu masamızda birinci konu. Daha aktif ne adımlar atabiliriz bunları konuşacağız. Siyasi adımlarda birinci Cenevre anlaşmasında maalesef atılan adımlar netice vermedi. İkinci bir Cenevre gibi yaklaşımlar biraz işe un sermek gibi geliyor bize. Daha kestirme yoldan netice almak için ne gerekiyorsa bir müzakere fırsatı bulacağız. Suriye ile ilgili konuda mutazarrır olan birinci derecede ülke bizi.”

Fazla söze gerek yok, a) “Cenevre sözleşmesi”nden hoşnut değil; b) Yeni bir “Cenevre Sözleşmesi”ne hiç tahammülü yok; c) Kestirme yol, yani askeri müdahale, yani savaş, arayışında. Bu gibi durumlarda “kestirme yol”un Türkçesi savaştır ve Türkiye’nin Ortadoğu’da

bir savaşı kışkırtmaya çalıştığına uzun zamandır işaret ediyoruz.

İyi de ABD’nin bizzat kendi gireceği bir savaştan köşe bucak kaçtığı bir sırada bu nasıl olacak; Obama nasıl ikna edilecek? Bunun için heybede cazip turpların olması gerekir. Dinci faşist çetelerin ya da bu katliamı her kim yaptıysa, bunun zamanlamasının Obama’yı bir savaşa ikna etmek üzere yola çıkacak R.T.Erdoğan’ın ABD’ye gidişinden hemen öncesine rastlaması tesadüf değil: “zamanlama manidar” ne de olsa.

ABD yolculuğu henüz başlamadı ve tekeli basın, ortalıkta dolaşan, patlatılmaya hazır “minibüs”ten çarşaf çarşaf söz ediyor. Ne olur bilemeyiz ama bildiğimiz bir şey var: İşleri ellerine yüzlerine bulaştırmada şu dinci faşistlerin üzerine yok gibi. Bundan sonra sözünü ettikleri minibüsü patlatsalar bir türlü patlatmasalar bir türlü. Zaman daralıyor, kestirme yola ihtiyaçları var. Bu çaresizlik içinde çılgınca işlere kalkışmaları kimseyi şaşırtmamalı. ABD’ye, Obama’ya “elimizi çabuk tutalım Türkiye ateşin ortasında kalıyor” mesajını vermeleri ve dahası onları bu mesajın doğruluğuna inandırmaları gerekiyor.

Çöküş Öncesi Çözüm

Hükümet ve devlet Suriye hesaplarını, kısa bir süre içinde Baas Rejimini yıkmak ve yerine “Müslüman Kardeşler” denen çetelerden oluşan bir iktidar kurmak üzerine kurmuştu. Esad’a biçilen süre haftalarla ölçülüyordu ve son olarak R.T. Erdoğan Şam’da Emevi Camiinde geçtiğimiz Kurban Bayramında namaz hayalleri kuruyordu. Olmadı.

Tersi oldu. Neler olduğunu görmek için birkaç ay öncesinden bu güne neler olduğuna kısaca bir bakalım. Örneğin 20 Ağustos 2012’de Antep’te bomba patlıyor, patlatan dinci faşist çeteler; sonuç 9

ölü 69 yaralı ve halkın hükümete büyük tepkisi. 17 Şubat 2013, yer Cilvegözü yine dinci faşist çeteler ama bu kez bombalı araç patlatılıyor; sonuç 17 ölü, 26 yaralı ve yine halkın hükümete büyük öfkesi. Geçtiğimiz on beş gün içinde Akçakale sınır kapısına saldırı yapılıyor; yapanlar aynı kesim, sonuç 1 ölü ve sınır kapısına yürüyen öfkeli binlerce kişi.

Sınırlar fiilen ortadan kalkmaya başlamıştı. Rojava zaten fiilen Kuzey Kürdistan’la birleşmiş durumda. Orada sınır aslında yeniden çizilmiş durumda. Son olarak, Reyhanlı saldırısından hemen önce bu kez Reyhanlı’da halk Suriyeli çeteler ve mültecilerle çatışıyor, büyük bir gerginlik ortaya çıkıyor ve ancak takviye güvenlik güçleriyle durum hükümet tarafından kontrol altına alınabiliyor. Sonuç, halkın hükümete, hükümet partisine büyük öfkesi. Burada da sınırlar muğlaklaştı, Suriye sınırı nerede başlıyor, Türkiye sınırı nerede bitiyor; belirsiz hale geldi. Reyhanlı’daki patlamalar ve sonrasında ortaya çıkan halkın hükümete büyük öfkesi Hatay’ın bütün sınır boylarına yayıldı.

Şam’da Emevi Camii’nde namaz hayalleri yerini sınır boylarındaki halkların öfkesini dindirme, gazabından kurtulma arayışına bıraktı. Patlamaların dinci faşist çetelerin işi olmadığına halkı inandırmak için şimdi akla karayı seçiyorlar.

Devlet ve hükümet her yönden çözümlüyor, dağılıyor. Çelişkiler ve çatışmalar ard arda geliyor, üst üste yığılıyor ve keskin bir hal alıyor. Süreç büyük ayaklanmalara doğru yol alıyor. Tam bu esnada Demirtaş’ın, Roboski, Reyhanlı gibi daha pek çok katliamdan sorumlu bu hükümete verdiği desteği Kürt halkı elbette değerlendirecektir. Kürt halkı sağlam karakterlidir. □

Açıklama

SAVAŞIN ORTASINDAKİ ANTAKYA'DA BASKILAR DEVAM EDİYOR

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi'nin çalışmalarını yapan gitar hocamız Özgür Aslanyürek'e yönelik baskılar devam ediyor. Daha önce de arkadaşımıza işbirliği teklif edilmiş, bir bir öğrencilerine gidilmiş ve Özgür arkadaşımızın terör örgütü üyesi olduğunu, kurs vermediği beyin yıkadığı gibi karalamalar yapılmıştı.

Daha sonra da yasal olarak katıldığı eylemleri yasaklı vs. diyerek soruşturmalar açılmıştı. Şimdi bu süreçte ise Özgür arkadaşımızı sindirmek, korkutmak, gözdağı vermek amacı ile hakkında "Halkı kin ve öfke ye teşvik etmek, toplantı düzenleyip gösteri ve yürüyüş düzenleyip, kamuya zarar vermek" suçlamaları ile dava açılmıştır.

Bununla sınırlı kalmayarak, ailesini tedirgin etmek ve korkutmak amacı ile ailesinin evine gidip sorular sorup, "Özgür'ün davası var haberiniz olsun" gibi sözlerle ailesini tedirgin edip, sindirmeye, korkutmaya çalışmıştır.

Aynı şekilde Ayışığı Sanat Merkezi Aysun Bozdoğan Şiir Atölyesi'nde çalışma yapan arkadaşımız Süleyman Burç hakkında soruşturmalar ve aynı şekilde dava açılmıştır. Bununla sınırlı kalmayarak yine arkadaşımızın evine giderek, ailesine baskı, tedirginlik ve korkutmaya çalışmıştır...

Evet bizler bugün neler yaptığımızı çok iyi biliyoruz onlar bizim burada Hatay'daki yaşadığımız topraklarda yeni yeni katliamlar planladığını biliyoruz! Ve devletin bugün Suriye politikasını hayata geçirmek için ne kadar hızlı adımlar attığını görüyoruz! Faşistlerin Hatay'da nasıl konuşlandırıldığını çok iyi biliyoruz! Ve diyoruz ki "Biz emeğin yanındayız! Emekçi halklar için savaşaacağız! Biz bu savaşta siz burjuvazinin yanında olmayacağız!"

Baskılarınız, tehditleriniz vız gelir bize vız!

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi Emekçileri

İŞKENCEYLE MÜEBBET CEZASI ONAYLANDI

17 yıl önce tutuklanarak, haklarında "Anayasal düzeni yıkmaya kalkışmak" suçlamasıyla açılan davadan müebbet hapis cezası alan TKEP/L davası tutsakları M.Reşat Güvenilir ve Ergül Çiçekler, dosyanın AİHM'den "Adil yargılanmama" nedeniyle dönmesinden dolayı 3 yıldır süren davanın karar duruşması yapıldı.

14 Mayıs günü Çağlayan Adliyesi 10. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen duruşmada Leninist tutsaklar da duruşmaya gelerek son savunmalarını yaptılar. M.Reşat Güvenilir dosyayı hukuksal ve siyasal olarak değerlendirdi. Dosyanın hukuksal olarak hiçbir delile dayanmadığını söyleyen Güvenilir devamlı savunmasında "Bizi anayasal sistemi yıkmaya teşebbüsten yargılıyorsunuz. Tarih boyunca hiçbir zaman anayasal diye bir sistem olmadı. Bugün Türkiye'nin sistemi, dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi kapitalist sistemdir. İşte biz komünistlerin yıkmak istediği sistem kapitalist sistemdir. Kapitalist sistem koşullarında anayasa, burjuva sınıfın egemenlik aygıtı olan burjuva devletin işleyişine dair bir belgedir. Bu belgeyi de belirleyen esas olarak toplumsal dokuda var olan sınıflar arası güç ilişkisidir."

Leninist tutsak Reşat Güvenilir'in savunmasını "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" ve "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" sloganlarıyla bitirmesinin ardından salonda bulunanların savunmayı alkışlamaları mahkeme heyetini telaşlandırdı ve izleyicilerin duruşmanın geri kalan kısmını takip etmesine izin veremeyerek salona polis çağırması ortamı bir anda gerdi. Mahkeme heyeti daha salona polisler gelmeden duruşma salonunu öncelikle kendisi terk ederek telaşını açığa vurmuş oldu. Ardından aileler ve izleyiciler içerideyken tutsaklar da salondan çıkarıldılar. Avukatlar ve aileler mahkemenin bu tutumuna tepki göstererek salondan çıktılar.

Verilen aranın ardından devam eden duruşmada Leninist Tutsaklara daha önce verilen müebbet cezası sabit görülerek AİHM'in verdiği tekrar yargılama kararı da reddedilmiş oldu. □

İŞÇİLERE TAKSİM YASAK

Hey Tekstil işçilerinin 15 aydır hakları ve alacakları için her hafta Cumartesi günü Taksim'de yaptıkları yürüyüşü bu hafta polis engelledi.

11 Mayıs günü Taksim Meydanı'nda akşam üstü bir araya gelen işçilere İstiklal Caddesi girişi TOMA ve çevik kuvvet ekipleri ile kapatıldı. Yürüyüşün yapılmasını engelleyen polis, geçen hafta da işçileri cop ve biber gazıyla Gümüşsuyu'na sürükleyerek saldırmıştı.

Hey Tekstil işçileri adına açıklama yapan Zeki Gördeğir; "456 gündür yasal haklarımız olan ihbar ve kıdem tazminatlarımızı, üç aylık maaşlarımızı almamız için kılıcı kaptırtmayan mevcut iktidar, söz konusu sermaye çıkarları olunca ülkenin bütün imkanlarını seferber etmektedir. Direnişimiz boyunca yaptığımız eylemlerde, haklarımızı gasp e-

den, hırsız patronlar Aynur Bektaş ve Süreyya Bektaş'ı korumak için yüzlerce çevik kuvveti, toma araçlarını karşımıza çıkarıyor, bununla da yetinmiyor TOBB'daki mevkisini koruyarak ödüllendiriyor." diye konuştu.

Gördeğir, her Cumartesi günü Taksim Meydanı'nda toplandıklarını, son yürüyüşlerinin polis tarafından engellendiğini yüzlerce çevik kuvvet, toma araçları, biber gazı ve boyalı tazyikli su ile saldırıldığını hatırlattı.

Taksim'de olmaya devam edeceklerinin altını çizen Gördeğir, son olarak "Hırsız patronların, koruyuculuğunu yapan mevcut iktidarın, işçi direnişlerine karşı üç maymunu oynayan siyasi partilerin, yani işbirlikçilerin saldırılarına karşı, haklarımızı alıncaya kadar direnmeye devam edeceğiz." dedi.

Eylem sloganlarla sona erdi. □

HAYADA GREVE GİDERKEN

4 Mayıs günü Hava İş Sendikası önünde bir araya gelen THY işçileri "15 Mayıs'ta Türk Hava Yollarında Greve Çıkıyoruz" pankartı açarak Bakırköy Özgürlük Meydanı'na geldi; yürüyüş sırasında "THY İşçisi Yalnız Değildir", "305 İşçi İşine Geri Dönecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı.

Hava İş Sendika Genel Başkanı Atılay Ayçin, 15 Mayıs'ta greve gideceklerinin altını çizerek, Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde uyuşmazlık yaşanmasının nedeninin 305 işçinin işlerine iade edilme-si olduğunu söyledi.

Ayçin 1 Mayıs işçilerin emekçilerin dayanışma ve mücadele gününde valinin Taksim'i yasaklamasına da tepki gösterdi, "1 Mayıs'ta poliste tank vardı, gaz vardı, cop vardı, bir de mermileri silahlara sürseydiniz. Devletin emekçilere bu şiddetini, şiddetle protesto ediyoruz" dedi.

Greve çıkmak zorunda kaldıklarını belirten Ayçin "15 Mayıs'ta artık mücadele farklı şekilde devam edecek, bu grev, işçisini, yolcusunu, turistini, uçak kargolarını etkileyecek." diyerek THY'deki sorunların çözümü için çok uğraştıklarını, yetkililerle konuşmak istediklerinde hep bir bahanelerle karşılaştıklarını söyledi. Ayçin, bu hafta Bakırköy yürüyüşlerinin sonuncusunu yaptıklarını dile getirerek, gelecek hafta Taksim'de yürüyüş yapmak istediklerini söyledi.

Kurum temsilcilerinin kısa dayanışma mesajlarından sonra halaylar çekildi. Ey-

lem slogan ve halaylarla sona erdi.

15 Mayıs'ta greve hazırlanan THY işçileri, bu hafta eylemlerini Galatasaray Meydanı'nda yaptı. Hava-İş'in çağrısıyla bine yakın kişi, Galatasaray Meydanı'nda THY işçilerinin yanında durdular.

Devletin 1 Mayıs'tan sonra Taksim'de yapılan her eyleme saldırmasının üzerine DİSK, KESK, Türk-İş, SGBP ve Mücadele Birliği'nin aralarında olduğu çok sayıda işçi, emekçi, devrimciler ve eylemdeki işçiler, THY işçilerinin eyleminde yanlarında yer aldı.

11 Mayıs günü THY işçilerinin grev öncesi Taksim'de yapmak istedikleri yürüyüş, polis tarafından engellendi. TOMA araçları ve çevik kuvvet ekipleri ile İstiklal Caddesi'ni yaya trafiğine saatlerce kapalı tuttu; Taksim'e yürüyüşe izin verilmedi. Eyleme Türk İş Bölge Temsilcileri, Sendikal Güç Birliği Platformu, TÜMTİS, Kristal İş, Belediye İş, Mücadele Birliği Platformu ve bir çok devrimci örgüt destek verdi.

Hava İş Sendika Genel Başkanı Atılay Ayçin, TİS sürecini hatırlatarak, "5 aydır THY yönetimini masaya bekliyoruz, ama onlar 'sizin hiçbir teklifinizi kabul etmeyiz' diyorlar" dedi. Ayçin, Bakanlıklarla görüşmek istediklerini, ama

kimseye dertlerini anlatamadıklarının altını çizdi. 305 işçinin işten çıkartıldığını hatırlatan Ayçin, işçilerin işe iadeleri sağlanmadan, THY ile uzlaşma sağlanamayacağını söyledi ve atılan işçiler için İş Mahkemeleri'nin verdiği iade kararlarının uygulanmasını istedi.

Ayçin, 15 Mayıs günü THY yönetiminin grevi kırmak için çevik kuvvet ekiplerini çağırarak uçmak isteyen yolcuların uçmalarını sağlayacaklarını söylediklerini hatırlattı ve "Eğitilmiş köpeklerini getirin isterseniz, THY teknisyeni, kabin görevlisi, pilotu ile birlikte uçmayacak, uçmayacak" diye konuştu.

Eylem sık sık atılan "THY işçi Yalnız Değildir", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegin Olacak", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Polis Defol Taksim Bizimdir" sloganlarıyla sona erdi. □

HAVADA GREV VAR

“Haklarımız, Emeğimiz, İş Uçuş Güvenliğimiz İçin Grevdeyiz” diyen THY işçileri, 15 Mayıs günü sabaha karşı 03.00’de greve başladı.

Saatler 00.00’yi geçince Atatürk Havalimanı’nın tüm kapıları biber gazları, kalkanları, kaskları ve TOMA ile gelen çelik kuvvet polisleri tarafından tutuldu. İşçilerin aylardır eylem yaptıkları Dış Hatlar bölümündeki alanın boşaltılmasını isteyen polis, işçileri zorla THY Genel Müdürlüğü önüne sürdü.

Saat 01.00 civarı Havalimanı girişlerini tutmuş olan polis, sendikanın ve aralarında Mücadele Birliği Platformu’nun da bulunduğu emek örgütlerinin girişlerine izin vermeyince Havalimanı “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları ile çınladı.

Greve 2 Saat kala Türkiye Havayolu Pilotlar Derneği TALPA, greve katılmaya çağını duyurdu ve “Üyelerimizin uçuş emniyetinden taviz vermeden alacakları her türlü bireysel kararlarına saygı duyuyoruz.” dedi.

THY Genel Müdürlüğü önünde toplanan işçiler ve desteğe gelenler slogan, alkış ve ısıklarla THY Genel Müdürlüğü’nü yuhaladı ve polis şiddetini protesto etti. Polisin ablukaya aldığı işçiler, yağmur altında sloganlar ve halaylarla duyurulan grev saatini bekledi.

Saat 03.00’den önce grev pankartının asılmasına izin vermeyen polis, işçilerin Dış Hatlar bölümüne geçmelerine de kesinlikle izin vermeyeceklerini bildirirken Genel Müdürlük de havaalanı içinde hiç bir yerde basın açıklaması ya da eylem izin vermeyeceğini duyurdu. Hava İş Sendikası da grev çadırını Genel Müdürlük binası önüne kurmaya karar verdi.

Saat 03.00 olduğunda grev pankartı THY Genel Müdürlük binasının giriş kapısına asıldı. Sağanak yağmur altında grev saatini bekleyen işçiler, Grev Gözcülerini burada bırakarak Hava İş Sendikasına geçtiler.

Grev saatinden itibaren uçuşlarda rötarlar başladı. THY, grev başladığından beri 178 seferin gerçekleştiğini, grevin işe yaramadığını duyururken, bir gün önce mezun ettiği 500 yeni kabin memuruyla bu

uçuşları gerçekleştirdi. Hava İş Sendikası sabah saatlerinden itibaren aksamaların yaşanacağını söyledi.

Greve katılan bazı kabin memurlarının

yerine yedek ekipten takviye yapıldığı haberleri gelince, Hava İş Genel Sekreteri Mustafa Yağcı grevle ilgili hukuksuzluklar hakkında Bölge Çalışma Müdürlüğü ve İş Mahkemelerine başvuru yapacağını açıkladı.

Saat 10.00’da yapılacak olan basın açıklaması için grevdeki tüm işçiler, sendikacılar ve emek dostları THY Genel Müdürlük önünde toplandı. Hava İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin yaptığı basın açıklamasında önce THY’nin anlaşılmaz uzlaşmaz tutumu sayesinde bu noktaya geldiklerini hatırlatarak, “Şu an grevi kırmak için yönetici kadrolarla uçakları uçuşuyorsunuz. Eksik personelle yolcuya servis yapıyorsunuz, part timelerin eğitimleri bitmeden uçağın içine gönderiyorsunuz. O insanlar hangi uçağa hangi kapıdan gideceğini sorarak bulmaya çalışıyorlar. Güven ve emniyetten uzak şekilde grev kırıcılığı yaparak dolaşmaya utanmayacak mısınız? 305 kişiye yeni 305’ler ekleyeceğinizi söylüyorsunuz. (...)

Uluslararası standartlara uygun uçuş yapılmıyor. Emniyetsiz güvensiz uçuluyor. Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü’nü görev ve davet ediyorum. Bu görevi yerine getirmezlerse olabilecek kazanın ve ölümlerin sorumlusu hükümet, THY yönetimi ve Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü olacaktır” dedi.

Türk Hava Yolları’ndaki grev nedeniyle Hava-İş Sendikası’na destek vermek amacıyla Birleşik Metal-İş, Kristal-İş, Nakliyat-İş Sendikası, TÜMTİS, Sendikal Güç Platformu, Türk-İş, çeşitli siyasi partiler ve aralarında Mücadele Birliği Platformunun da bulunduğu emek örgütleri de Havalimanında idiler.

15-16 Mayıs günlerinde saat 10.00-17.00 arası grev alanında olan işçiler ve emek dostları, grev sona erene kadar her gün bu saatlerde eylem ve etkinlikler yapacaklarını duyurdular. Dergimiz yayına hazırlanırken, grevin ilk 24 saatinde 560 uçuş yapılması gereken THY 218 uçuşu gerçekleştirememiş, gerçekleştirdiği 342 uçuşu ise eksik kadro, yedek ve yeni işçilerle tamamlamıştı. □

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA BULUŞTU

DENİZLERİ ANMAK DEVİRİM İÇİN SAVAŞMAKTIR

Mücadele Birliği Platformu'nun 2013 yılı Denizleri Anma programları kapsamında düzenlediği mezar başı anması, 6 Mayıs günü saat 10.00'da Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda başladı. 2 nolu kapıda toplanan DÖB'lü öğrenciler, "Denizleri Anmak Devrim İçin Savaşmaktır" pankartıyla yürüyüşe geçtiler ve Denizlerin mezarları başına sloganlarla, marşlarla yürüdüler.

Mezar başlarına gelindiğinde yol kenarına Denizlerin bayraklarıyla dizilmesinin ardından anma programı saygı duruşuyla devam etti.

Saygı duruşunun ardından kitle hep bir ağızdan Emeğe Ezgi'nin "Adım Deniz" marşını söyledi. Ardından Liseli DÖB'lü öğrenciler Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN'ın mezarları başlarında onların son mektuplarını ve darağacında haykırdukları son sözleri dillendirildi. Daha sonra Mücadele Birliği Platformu adına Vefa SERDAR, Denizlerin devrim mücadelesini anlatan ve onların devrimci özünü vurgulayan bir konuşma yaptı.

Konuşmanın ardından Adana'dan gelen Denizlerin yoldaşı olan Osman KARATOP bir şiir okudu. Ve DÖB'lü bir öğrenci ise THKO'nun Kuruluş Bildirisini paylaştı kitleyle ve sonrasında liseli DÖB'lü bir öğrenci "Delikanlım" şiirini okudu.

Şiirlerin, konuşmaların ardından söz sırası Devrimci Öğrenci Birliği ve Genç Emekçiler Birliği adına yapılacak konuşmaya geldi. Konuşma cüret, kararlılık ve öfke doluydu. Bu coşku "Adım Deniz" in hep beraber söylenmesiyle doruğa ulaştı. Ardından Pir Sultan Abdal Canlar Derneği – Canların Kızıl Yolu adına Muharrem COŞKUN mikrofonu aldı. Sözlerine Denizler için söylenen bir marşla başladı ve mücadeleye devam sözü verdi. Ve etkinlik EKA'lı bir kadının Mare Nostrum'u okumasıyla devam etti.

Denizlerin mezarları başında sona yaklaşan etkinlik, kitlenin hep bir ağızdan Şarkışla, Nurhak ve Çav Bella'yı söylemesiyle sona erdi.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in mezarları önünde "Denizleri Anmak Devrim İçin Savaşmaktır-Devrimci Öğrenci Birliği" ve "De-

niz, İsyân, Devrim-Mücadele Birliği Platformu" pankartları arkasında kortej oluşturan kitle sırasıyla, Halit ÇELENK, Ulaş BARDAKÇI, Niyazi YILDIZHAN, Mahir ÇAYAN ve 2 Temmuz'da yakılan canların mezarlarında anma yapmak üzere yola koyuldu.

Halit ÇELENK'in baş ucunda, hukuk fakültesi öğrencisi bir DÖB'lü konuşma yaptı ve Halit ÇELENK'in 2005 yılında Harbiye Açık Hava'da yapılan Denizleri anma etkinliğine yolladığı mektubu okudu.

Ulaş BARDAKÇI'nın başucunda, hayatı ve mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı ve ardından "Ulaşa Ağıt" söylendi.

Mahir ÇAYAN ve Niyazi YILDIZHAN'ın mezarları başında da liseli DÖB'lüler siperdaşlığı, devrimci cüreti ve yoldaş sevgisini dile getiren konuşmalar yaptı ve "Kızıldere" söylendi.

2 Temmuz Anıt Mezarı'na doğru yola çıkan kitle DİSK'li işçilerle karşılaştı. İşçiler "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla selamlandı. Kitle daha sonra sloganlar eşliğinde 2 Temmuz Anıt Mezarı'na yöneldi. Orada da 2 Temmuz'da yakılanlar anısına saygı duruşunda bulunuldu ve canlara söz verilen bir konuşma yapıldı.

Burada yapılan anmanın ardından kitle çıkış kapısına yöneldi. Halaylarla otobüsü bekleyen kitle, Mart Güneşi Kültür ve Sanat Derneği'ne doğru yola koyuldu.

Gün boyu sık sık "Deniz, İsyân, Devrim", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları atıldı.

Mart Güneşi Kültür ve Sanat Derneği'ne gelen kitle günü kararlılık ve azim dolu sohbetlerle sona erdirdi.

DENİZLEŞEN HALKLA BULUŞMAK

Mücadele Birliği Platformu, bu yıl yoldaşları Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı idamlarının 41. yılında anmak için bir dizi eylem ve etkinlik düzenledi. İstanbul'da da son yıllarda olduğu gibi, 6 Mayıs günü Kadıköy İskele Meydanı'nda miting düzenlendi.

Saat 13.00'de Tepe Nautilus önünde toplanılarak başlayacak yürüyüş için saatler öncesinden gelen Mücadele Birliği Platformu bileşenleri, pankartları ve bayrakları ile bekleyişe geçti. Bu esnada tüm Kadıköy Denizlerin afişleriyle donatıldı, cadde ve sokaklarda mitinge çağrı için sesli ajitasyonlar yapıldı.

"Adım Deniz, Devrimciyim" yazan dev bir Deniz Gezmiş pankartı ve "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz - Mücadele Birliği Platformu" pankartları ardında bir araya gelen Devrimci Öğrenci

Birliği (DÖB), Devrimci İşçi Komiteleri (DİK), Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK), Emekçi Kadınlar (EKA), Ayışığı Sanat Merkezi ve emekçi semtlerinden ve bölgelerden gelen işçiler, emekçiler ve gençler “Deniz, İsyân, Devrim!” sloganıyla yürüyüşü başlattılar.

Yürüyüşte en önde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve onların ardından 13 Mart 1982’de idam edilen 13 Mart Savaşçıları Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar’ın resimleri taşındı. “Şimdi Deniz olma zamanı, şimdi Yusuf olma zamanı, şimdi Hüseyin olma zamanı” denilerek yol boyunca yapılan konuşmalarda halk mücadeleye ve Denizlerin izinden gitmeye çağrıldı. Nazım Hikmet’in darağacındaki partizan Tanya’nın ağzından söylediği “Gün yiğitlik günüdür, Soluk aldırmanın faşistlere, Yakın, yıkın, öldürün, Biz milyonuz, milyonlar asılır mı, Gidebilirim ben, Ama gelecek bizimkiler” sözleri ve “Hedef İktidar” sloganları ile çınladı Kadıköy Rıhtımı.

Yürüyüş boyunca “Deniz İsyân Devrim”, “Denizler Yaşıyor, Savaşıyor”, “İdamlar Bizi Yıldırılmaz”, “Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak”, “Zindanlar Yıkılsın Tutaklara Özgürlük”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Denizler Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Yaşasın İşçilerin Emekçilerin Mücadele Birliği” sloganları atılarak Eski İskele Meydanı’na ulaşıldı.

Denizleri anmak için Miting alanına gelenler, “Denizlerin bu topraklarda yaktığı ateşi yüreğinde taşıyanlar, Denizleşenlerimiz, hoşgeldiniz” denilerek Denizlerin resimleriyle bezeli sahne ve “Ben de Denizler İçin Bir Şey Söylemek İstiyorum” denilerek hazırlanmış bir stant karşıladı. Stantta açılan deftere Denizleri anmaya gelenlerin

duygu ve düşünceleri alındı.

Anma programı 41. yıl önce ölümsüzleşen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan nezdinde tüm devrim ve sosyalizm savaşçıları için yapılan saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi şiir grubu Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın son mektuplarını okuyarak duygu yüklü bir atmosfer yarattılar.

Ardından Nurettin Güleç gelerek Denizlere ve topraklarımızda yaşayan devrim önderlerine ithaf edilen parçaları söyledi. Halayların ardından Çav Bella ile veda etti.

Mücadele Birliği Platformu adına konuşan Ali Ekber Seven Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın kapitalizmi ortadan kaldırmak için mücadele verdikleri için idam edildiklerini belirtti ve “Onları idam ederek kapitalizmi ortadan kaldırma düşüncesini de yok edebileceklerini, bu düşünceye sahip olanları bitirebileceklerini zannettiler. Fakat bugün yüzlerce, binlerce Deniz, Yusuf, Hüseyin var. Bugün işçiler, emekçiler, kadınlar, öğrenciler halen sokaklardalar. Kapitalizmi ortadan kaldırmak isteyenleri bitiremediler, bitiremezler” dedi.

Devletin yasaklamasına rağmen “1 Mayıs Alanı Taksim’dir” diyen işçilerin emekçilerin, gençlerin, kadınların sokaklara çıktığını ve Taksim’e çıkabilmek için çatıştığını hatırlatan Seven, “Denizleri anmak, onların yolundan gitmek burjuvaziye, egemenlere karşı savaşımdır. Bu 1 Mayıs’ta Denizlerin açtığı yoldan yürümek isteyenler sokaklarda alanlardaydı. Denizleri idam ederek kapitalizmi ortadan kaldırma mücadelesini de yok etmek isteyenlerin yanıldıkları bir tokat gibi yüzlerine vuruldu” diyerek Denizlere sahip çıkmanın, Denizler gibi olmanın burjuvaziye karşı savaşmak olduğunu ifade etti. Seven burjuvaziye işçi sınıfı ve emekçilerin arasındaki sınıf savaşımını anlamak ve bunun gerektirdiği gibi mücadele etmek gerektiğini belirterek, reformistlerin Denizlerin ismini kullanarak siyaset yapmasını ve burjuvaziye uzlaşmasını eleştirdi. Denizlerin, devrimci önderlerin burjuvaziye işçi sınıfı, emekçiler arasındaki sınıf savaşımını büyüttükleri için zindanlara atıldığını ve idam edildiğini söyleyen Seven “Denizlerin savaşı burjuvaziye karşı verilen bir savaştı, bir sınıf savaşımıydı. 1 Mayıs’ta Taksim’e gitmeye çalışanlar bu sınıf savaşımının farkındaydı” dedi.

İşçi sınıfının ve emekçilerin kazanımlarını koruyabilmesi verdiği mücadelede birinci hedefinin iktidarı almak olduğunu belir-

ten Seven, “Tüm dünyanın emeğin olmasını istiyorsak birinci hedefimiz iktidarı almak olmalıdır. Ancak o zaman kapitalizmi tarihin çöplüğüne gönderebiliriz” diyerek sözlerini tamamladı.

Ardından sahneye gelen şair Selah Özakın da 1 Mayıs'ta Galata Köprüsünün kaldırıldığını ve gemilerin, metrobüsün, otobüslerin çalışmadığını hatırlatarak, bunun bir tek 15-16 Haziran 1970'te yaşandığını hatırlattı. Ve 15-16 Haziran yürüyüşünün ardından yazdığı “Haziran Ortası” adlı şiirini seslendirerek “Bu Haziran'da olmadı ama mutlak bir Haziran'da kendimizin efendisi olacağız” diyerek sözlerini tamamladı.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) ve Genç Emekçiler Birliği (GEB) adına konuşan Kenan Aktaş ise Devrimci Öğrenci Birliği'nin Denizlerin kurduğu bir örgütlenme olduğunu ve halen Denizlerin başlattığı devrim mücadelesini sürdürdüklerini belirterek, “Bizler öğrenciler olarak, genç işçiler olarak onlara 41 yıl önce vermiş olduğumuz sözü tutmak için devrim mücadelesini sürdürüyoruz.” dedi.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın kapitalizmi yıkma mücadelesini başlattıklarını ve bu mücadeleyi kapitalizm yıkılıncaya kadar sürdüreceklerini ve verdikleri sözü yerine getireceklerini belirten Aktaş, “Deniz İsyan Devrim” diyerek konuşmasını sonlandırdı. Aktaş'ın konuşmasının ardından kitle “Deniz Yusuf İnan, Savaşa Devam”, “Denizler Yaşıyor Savaşıyor” sloganları attı.

Emeğe Ezgi ise “Adım Deniz” diyerek sahneye çıktı. Emeğe Ezgi, albümlerinin geçen yıl 6 Mayıs'ta çıktığını ve aynı gün kendilerinin Antep'te Denizleri Anma Mitingi'nde marş söyledikleri için “Örgüt Üyesi Olmak”la yargılandıklarını söyledi. Denizleri andıkları için açılan davayı göğüslerinde bir madalya gibi taşıdıklarını söyleyen Emeğe Ezgi, marşlarını ve Denizlere adanmış türkülerini söylemeye devam etti. Kitlenin coşkulu alkışları ile marşlarına devam eden Emeğe Ezgi, Antep'te “örgütsel şarkı söylemek”le suçlandıkları Ruhi Su'ya ait parçayı da yeniden düzenlediklerini belirterek “İşte size örgütsel şarkı” diyerek Ruhi Su'nun eserini bir kez daha seslendirdiler.

Emeğe Ezgi Türkçe-Kürtçe parçalarla sürdürdükleri parçalara eşlik eden kitle ellerinde bayraklarla halaylar çekti. Emeğe Ezgi dinletisini eylemlerde, alanlarda, direnişlerde, devrim mücadelesi verenlerin olduğu her yerde bir final parçası haline gelen “Söz Veriyoruz” marşıyla bitirdi.

Emeğe Ezgi'nin dinletisinin ardından sloganlarla miting sonlandırıldı.

DENİZLEŞENLERİMİZLE YÜRÜYÜRÜZ

İdamlarının 41. yılında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan Hüseyin İnan unutulmadı. Yoldaşlarımızı 5 Mayıs Pazar günü düzenlediğimiz mitingle andık.

Öncelikle Şahinbey ve Şehitkamil ilçelerinde ve öğrenci

gençlik içerisinde çalışmalarını yürütecek olan onlarca yoldaşımızla komiteler oluşturduk. Antep'in bütün emekçi semtlerinde yoğun çalışmalar yaptık. Çıkarttığımız onbinlerce bildiri gerek mahallelerde, gerek şehir merkezlerinde, gerekse yapılan çeşitli konser çıkışlarında, önlüklerle megafonlarla sesli ajitasyonlar yapılarak dağıtımını gerçekleştirdik. Yine çıkarttığımız binlerce afiş her türlü engellemelere rağmen yaygın bir şekilde yapıldı. Yerel radyolar da çağrı duyuruları yapıldı, internetten miting duyurusuyla geniş bir kesime ulaşıldı. Mitinge çeşitli illerden insanların katılması da bu çalışmanın bir sonucu olarak görülebilir. Mitingden bir gün önce de bir ses aracı bütün Antep'i defalarca turlayarak ajitasyon konuşmaları ve çağrı duyurusuyla işçi ve emekçiler mitingine çağrıldı.

Miting günü sabahın erken saatlerinde heyecanımız doruk noktalarına ulaşmıştı. Saat 08.00'de bütün yoldaşlarla buluşarak son durum ve görevlendirmeler yapıldı. Düztepe Mahallesinde erken saatlerde ses aracı ve megafonlarla yine miting çağrı yapıldı. Cemevinin önünden “Denizlerin Yolunda Devrime Yürüyoruz, Düztepe Gençliği” pankartı açılarak “Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına” “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam” “Düztepe Gençliği Devrime Yürüyor” sloganlarıyla toplanma yerine yürüyüş yapıldı.

Mücadele Birliği Platformu da Balıklı Parkı'nda toplanarak sloganlarla toplanma yerine doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. Toplanma yerine gelindiğinde de bir çok kişi yavaş yavaş toplanmaya başladı. Sloganlarla, konuşmalarla Antep halkı eyleme katılmaya, Denizleri sahiplenmeye çağrıldı.

Daha sonra saat 13.30'a doğru mitingin yapılacağı yere Yeşilsu Parkı'na doğru yürüyüşe geçildi. Coşkulu yürüyüş sırasında sık sık “Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan Yaşıyor Devrim savaşıları Ölümsüzdür”, “İdamlar Bizi Yıldıramaz”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam”, “Deniz İsyan Devrim”, “Antep Halkı Devrime Yürüyor”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak” sloganları atıldı. Özellikle “Antep Halkı Devrime Yürüyor” sloganı defalarca coşkulu bir şekilde tekrarlanarak işçilerin, emekçilerin, gençliğin devrime olan özlemleri coşkulu bir şekilde ifade edilmiş oldu.

Miting alanına gelindiğinde ilk önce alana giren kitle selamlandı ve bu topraklarda devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrim savaşıları anıldı, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan şahsında ölümsüzleşen tüm devrim savaşıları adına saygı duruşuna davet edildi.

Program tertip komitesi başkanı Engin Baltacı'nın konuşması ile başladı. Engin Baltacı konuşmasında "Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan üç devrimci önder üç özgürlük savaşçısı üç kızıl çiçek... Sınıfsız, savaşımsız, sınırsız sömürsüz bir dünya özlemi ile çıktıkları yolda ölümsüzleştiler... Onlar bu yola çıkarken başlarına neler gelebileceğini biliyorlardı. Ama idam sehvasına giderken asla tereddüt etmediler... Deniz, Yusuf, Hüseyin, bugün binlerce insan çocuklarına onların ismini koyuyor. Yani idam ederek bitireceklerini zannedenler onları bitiremediler bitiremeyecekler... Denizleri anmak denizler gibi savaşımdır... Bizlere düşen görev onların bize gösterdiği bu yolda yürümek onların yolunda ilerlemektir." dedi.

Ardından Güneşi İçenlerin Türküsü şiiri okundu ve Antep Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Serkan Yılmaz konuşmasını yapmak üzere sahneye davet edildi. Serkan Yılmaz konuşmasında "Deniz Gezmiş Yusuf Aslan Hüseyin İnan üç yiğit devrimci. Onlar bizim devrimci önderlerimiz. Onlar bize nasıl mücadele etmemiz gerektiğini öğretiler. Reformizmden düzen içi mücadele anlayışından kopuşu sergilediler. Hiç bir mücadele araç ve yöntemini reddetmeden mücadele ettiler." diyerek Denizlerin emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele anlayışından bahsetti. Denizlerin Mahirlerin İboların 68 devrimci kopuşunu gerçekleştirdiklerine değinerek, "onları anmak onların arkasından üzülme, göz yaşı dökmek değildir. Onları anmak onların mücadelelerini devam ettirmektir. Onlar gibi kavga vermektir, onlar gibi devrimci mücadeleyi yükseltmektir. Gerektiğinde de onlar gibi idamları göğüslemektir" dedi.

Ardından Güneşi İçenlerin Türküsü şiiri okundu ve Antep Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Serkan Yılmaz konuşmasını yapmak üzere sahneye davet edildi. Serkan Yılmaz konuşmasında "Deniz Gezmiş Yusuf Aslan Hüseyin İnan üç yiğit devrimci. Onlar bizim devrimci önderlerimiz. Onlar bize nasıl mücadele etmemiz gerektiğini öğretiler. Reformizmden düzen içi mücadele anlayışından kopuşu sergilediler. Hiç bir mücadele araç ve yöntemini reddetmeden mücadele ettiler." diyerek Denizlerin emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele anlayışından bahsetti. Denizlerin Mahirlerin İboların 68 devrimci kopuşunu gerçekleştirdiklerine değinerek, "onları anmak onların arkasından üzülme, göz yaşı dökmek değildir. Onları anmak onların mücadelelerini devam ettirmektir. Onlar gibi kavga vermektir, onlar gibi devrimci mücadeleyi yükseltmektir. Gerektiğinde de onlar gibi idamları göğüslemektir" dedi.

Program Nazım Hikmet'in Delikanlım şiirinin okunması ile devam ederken şiirin devamında Deniz Gezmiş Yusuf Aslan Hüseyin İnan'ın mektupları okundu. Ardından, yaşamını sosyalizm mücadelesinde geçirmiş işçi emeklisi İmam Özharat da yaptığı konuşmasında gençlik dönemlerinde verdikleri mücadeleden ve 68 kuşağının gençliğinden bahsederken bugünün gençlerinde de hala aynı inancın olduğunu ve gençliğin, devrim önderlerinin bıraktığı bayrağı taşıma kararlılığından duyduğu sevinci anlattı.

Emeğe Ezgi sahneye çıkmadan önce sözü Devrimci Öğrenci Birliği'nden Hazal Yazgan alarak işçi gençliğin, genç kadınların, öğrenci gençliğin, Kürt gençlerinin, alevi gençlerinin, işsiz gençliğin sorunlarına değinerek bu sorunlarının sebebinin kapitalizmden kaynaklandığını, bu yüzden de kapitalizm yıkılmadan bu sorunların çözülemeyeceğini vurguladı. Devrimci Öğrenci Birliği'nin kurucuları olan Denizlerden mücadele bayrağını devraldıklarını belirten Yazgan "Denizler, kapitalizmi ortadan kaldırmak, tüm bu sorunlarımıza son verebilmek için darağacına gitmeyi de göze alarak çıktılar yola. Bizler, onların devrim ve iktidar mücadelesini yükseltmeli, Denizler gibi dövüşüp sosyalizmi kurana dek mücadele etmeliyiz. Faşizm ve kapitalizm karşısında birer Deniz birer Yusuf birer Hüseyin olacağız. Denizleşmeye Söz mü yoldaşlar" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ve Emeğe Ezgi'nin çağrıldığı sıra bütün kitleye sahnedeki "Adım Deniz, Adım Yusuf, Adım Hüseyin demeye hazır mıyız?" diye soruldu. Herkesin büyük bir coşku ile hazırız demesi üzerine Emeğe Ezgi, Adım Deniz parçası ile konserine başladı. Eme-

ğe Ezgi yaptığı konuşmalarda da geçen sene Antep'te gerçekleştirilen 6 Mayıs anmasına katıldıklarını ve bu yüzden haklarında dava açıldığından bahsetti. Bu yıl da yine Antep'te olduklarını ve Denizleri andıklarını belirtti. Özellikle Ruhi Su tarafından söylenen bir marşın davanın iddianamesine konulduğunu da söyleyerek "yeniden söyleyelim mi"

dediler.

Ve miting bitirilmeden önce Bolu'da tutsak olan Leninist tutsaklardan gelen mesaj okundu. mesajın ardından "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları yükseldi.

Bu sefer miting boyunca onu aşkın kamerayla çekim yapan, sabahın erken saatlerinden itibaren alanı abluka altına alarak katılımcılar üzerinde terör uygulayan ve Yılmaz Ekşi'yi tehdit eden polislerin tavrı üzerine Yılmaz Ekşi bir konuşma yaptı. Mücadele Birliği ve Ayışığı Sanat Merkezi üzerindeki polis baskılarının sürekli olarak devam ettiğini söyleyerek "bu baskılarınızın bizi korkutacağını mı sanıyorsunuz, bizi gerileteceğini mi sanıyorsunuz. Bizi korkutamazsınız, bizi yıldıramazsınız" dedi.

Miting bitiminde Ayışığı Sanat Merkezi'ne geçildi. Ayışığı'nda da sohbetlerle gün devam etti. Mitinge BDP, SYK, Gençlik Muhalefeti ve ESP temsili düzeyde katılarak destek verdi.

Antep Mücadele Birliği Platformu

DENİZLER SAMANDAĞ'DA ANILDI

İdamlarının 41. yılında Denizlerin savaşı, onların adımlarının izinden yürüyenlerle büyüyor. Değil onlar gibi savaşmamıza, onları anmamıza bile tahammül edemeyen bir düşman duruyor karşımızda. Çünkü Deniz demek; sosyalizm demek, cesaret, onur, erdem, güzel yaşama duyulan özlem burjuva düzene karşı duyulan öfke demek!

Bizler de Denizleri anmak için Antakya'da etkinlikler gerçekleştirdik. Özellikle emperyalist savaşın sıcaklığı burada yaşayan halkları daha da politize etmiş durumda... Bundandır ki Denizleri anmak burada daha da önem kazanmıştır.

5 Mayıs Pazar Günü Antakya Saray Caddesi'nde, 6 Mayıs Pazartesi günü de Samandağ Parkı'nda etkinliklerimiz gerçekleşti. Etkinliğe çağrı yapmak için Saray Caddesi'nde stantlarımız kuruldu, bildiriler dağıtıldı. Okul ve dershanelere bildiri dağıtıldı, afişler esnaflara ve dershane binalarına, kafelere asıldı, mahallerde çağrılar yapıldı. 1 Mayıs'tan hemen sonra bu çalışmalara daha yoğunlaşıldı.

Çalışmalar sürerken faşistler arkadaşlarımızdan bazılarının ailelerine gitti. Eylem boyunca sivil faşistler yoğun olarak etrafta idiler ve eylemi baltalamak için fırsat kolluyorlardı. Faşist güçler Denizleşen

halklardan bu kadar korkuyor. Aslında bize sadece ne kadar çok güçlü olduğumuzu hatırlatıyor.

Denizleri anma etkinlikleri konuşmalarla başladı. Emperyalist Savaşa Karşı Halk İktidarı şiarıyla örgütlenilmesi gerektiği, gençliğin kapitalist sistemin vermiş olduğu tek şey olan o karanlığa karşı savaşmasına, kadınların, işçilerin, emekçilerin, bütün halkların tek yumruk halinde, birlikte mücadele etmesi gerektiğine, Denizleşmesi gerektiğine vurgu yapıldı.

Hem eylemden önce sokaklarda yapılan ajitasyonlara, hem de bu konuşmaya, özellikle Samandağ'da ilgi büyüktü. Antakya'da ve Samandağ'da alana yürüyüşlerle gelindi. Deniz bayrakları ve pankartlarla gelenler "Adım Deniz" marşlarıyla karşılandı. "Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır", "Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları ve konuşmalardan sonra Ayışığı Sanat Merkezi Aysun Bozdoğan Şiir Atölyesi Denizlere atfen hazırlamış oldukları şiirleri bizlere sundu.

Hemen ardından Ayışığı Sanat Merkezi Müzik Grubu alandaki kitleyi selamladıktan sonra hep birlikte türküler söylendi, marşlar okundu. Kitle Denizlere ve tüm devrimciler adına

saygı duruşuna durdu. Emeğe Ezgi Müzik Grubu'ndan da bestelenen marşlar, türküler seslendirildi. Coşkulu bir şekilde halaylar çekildi. Çav Bella, Söz Marşı hep birlikte sloganlar eşliğinde söylendi, coşkulu umutlu bir şekilde etkinliğimiz sona erdi.

Ve yeniden anlamış olduk ki, devrim mücadelesi devrim savaşçılarıyla birlikte daha da yeşeriyor, yeni filizler veriyor. Anlamış olduk ki düşmana öfke günden güne büyüyor.

Umudumuz kavgada kavga zaferi müjdeliyor!

Mücadele Birliği/Antakya

DENİZLER İÇİN ANKARA'DA SÖYLÜYÜRÜZ

Mücadele Birliği Platformu'nun düzenlediği "Denizler İçin Söylüyoruz" etkinliği, 4 Mayıs Cumartesi günü saat 15.00'da Ankara Sakarya Meydanı'nda gerçekleştirildi.

Can Yücel'in Mare Nostrum şiirinin okunmasıyla başlayan etkinlik, Denizler nezdinde ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları anısına yapılan saygı duruşuyla devam etti.

Ardından Mücadele Birliği Platformu adına Devrimci Öğrenci Birliği'nden bir öğrenci konuşma yaptı. Konuşmasında Deniz ve yoldaşlarının idamı üzerinden onca yıl geçmesine rağmen hala tüm halkın yüreğinde olduklarını; içinin boşaltılmasına çalışılmasına rağmen onların hala sahiplenildiğinin ve onların devrimci

mücadelesinin bugün hala devrim ve sosyalizm davasına yön verdiğini söyledi.

Yapılan konuşmanın ardından Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın son mektupları ve son sözleri Liseli DÖB'lülerce okundu.

Ardından, yapılan etkinliği selamlayan Leninist tutsakların mektubu okundu. Ve sahne Emeğe Ezgi'ye bırakıldı.

Konser boyunca coşku artarak devam etti. Kitle defalarca Adım Deniz parçasını dinlemek istedi ve bu isteklerini "Adım Deniz Devrimciyim" sloganlarıyla dile getirdi. Hep bir ağızdan söylenen türkülerin, marşların ardından konser sona erdi.

Etkinlik boyunca sık sık 6 Mayıs günü saat 10.00'da Karşıyaka Mezarlığı'nda yapılacak olan Denizler Anması'na çağrı yapıldı.

"Deniz, İsyân Devrim!", "Adım Deniz Devrimciyim!", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara!", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!" sloganlarının sıkça atıldığı etkinlikte coşku yüksek, ilgi yoğundu.

Alana açılan stantlarda, kitlenin Emeğe Ezgi albümlerine olan ilgisi ve Denizlerin mücadelesi ile ilgili sohbetleri dikkat çekti.

Etkinlik sona erdikten sonra Mart Güneşi Kültür ve Sanat Derneği'ne geçildi ve gün sohbetlerle devam etti.

6 Mayıs günü Denizlerin başucunda buluşmak üzere "söz verildi".

DENİZLERİN CÜRETİYLE DEVRİME YÜRÜYÜRÜZ

İzmir'de Mücadele Birliği Platformu bileşenleri, idamlarının 41. yılında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı andı. Konak YKM önünde başlayan yürüyüşte "Denizlerin Cüretiyle Devrime Yürüyoruz- Mücadele Birliği Platformu" pankartı açıldı. Konak YKM önünde yapılan ajitasyon konuşmalarıyla emekçileri anmaya çağırın Mücadele Birliği, saat 14.15'de yürüyüşe

geçti.

Yapılan ajitasyon konuşmalarının yanı sıra sık sık “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam”, “Denizlerin Cüreti Devrime Yürüyor”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” sloganları atıldı. Cumhuriyet Meydanı’na yürüyen kitlenin coşkusu ve canlılığıyla dikkat çekti.

Yürüyüş boyunca sık sık Emeğe Ezgi’nin “Adım Deniz” ve “Söz Veriyoruz” marşları ve “Aşk Olsun” parçası ses aracından çalındı. Cumhuriyet Meydanı’nda toplandıktan sonra Deniz’in çok sevdiği ve idamından önce dinlemek istediği Rodrigo’nun Gitar Konçertosu dinlendi ardından saygı duruşuna geçildi. Ardından Deniz’in son mektubu ve basın açıklaması okundu.

Açıklamada, “Deniz, Yusuf, Hüseyin; Adları halkın bilincine ve yüreğine sınıksız kazınarak bugünlere ulaşmış üç devrimci önder: Türkiye ve Kürdistan devriminin hem yüreği, hem beyni olmayan aynı anda başarabilmiş yiğit devrim savaşçıları... Onlar, kapitalist düzenin, insanlığın çektiği tüm acıların, çürümenin ve yıkımının asıl sorumlu olduğunu gördüler ve burjuvaziye güvenmemeyi en baş ilke olarak benimsediler. Devrimin ve burjuvazinin kan emici düzenine son vermenin ilk koşulunun iktidarı almak olduğunu biliyorlardı. ve iktidarı ele geçirmenin devrimci zor dışında bir yolu olmadığını da emindiler. Denizlerin yoldaşları, bugün onların geleneğini sürdürüyorlar THKO/ Mücadele Birlik’ten bugüne Leninistler Denizler gibi cürretle ve devrimi gerçekleştirme iddiasıyla yürümeye devam ediyorlar. Denizlerin yoldaşları, onların bayraklarını onurla, gururla taşıyarak burjuvazinin çürümüş devrim korkusuyla titreyen bedenine dikeceklerdir. Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların anıları sonsuza dek yaşayacaktır.” denildi.

Eylem genç bir arkadaşımızın Nazım Hikmet’in “Benerci Kendini Niçin Öldürdü” isimli şiirinden bir bölümünü okumasıyla devam ederken, Zonguldak’tan emekli bir maden işçisi de “Darağacında Üç Fidan” isimli şiirini okudu. İzmir Ayışığı Sanat Merkezinden dostlarımız da kısa bir müzik dinletisi gerçekleştirdi. Enver Gökçe’den “Dost” isimli şiirinin ardından eylem “Yaşasın Devrimci Dayanışma” sloganlarıyla sona erdi.

Eyleme BDP, DHF, Devrimci Gençlik ve İzmir Alevi Gençlik Platformu katılarak destek verdi.

Mücadele Birliği / İZMİR

DENİZLER ADANA’DA ANILDI

İdamlarının 41. yılında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan Adana’da bir eylemle anıldı. 6 Mayıs günü saat 17.30’da İnönü Parkı’nda yapılan basın açıklamasında ilk olarak Nazım Hikmet’in “Hürriyet Kavgası” şiiri okundu. Ardından yine şiirler okunarak eyleme devam edildi. “Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam” pankartını açtığımız eylem boyunca “İdamlar Bizi Yıldırılmaz”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” sloganlarını hep bir ağızdan attık.

Daha sonra okunan basın açıklamasında, “Bugün 6 Mayıs. Bundan 41 yıl önce Türkiye ve Kürdistan devriminin öncüleri olan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın idam edilmesinin yıldönümleri. Kısa yaşamlarına koca bir devrimi sığdıran Denizleri anmak için buradayız. Onlara olan devrim sözümüzü haykırmak için buradayız.

Denizlerin yoldaşları olarak her yıl 6 Mayıs’ta sokaklara çıkarak, ‘Denizleri anmak onlar gibi savaşmaktır’ diyoruz. (...)Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşlar dönemlerinin sorunlarına kayıtsız kalmadılar. Ve üniversitede okurken bir yandan da toplumsal olaylara dair çözüm yöntemlerini araştırdılar. Bu araştırma onları bilimsel

sosyalizm olan Marksizm-Leninizm ile tanıştırdı. Çünkü yaşadıkları tüm sorunların kaynağının bu sistem ve devlet

olduğunu gördüler. Bilimsel ve demokratik bir üniversite için ayağa kalktıklarında karşılarında devletin zor aygıtı olan kolluk kuvvetlerini buldular. Mücadele arkadaşları olan Taylan Özgür böyle bir eylemde yurt binasından aşağıya atılarak katledildi. Vietnam halkının özgürlük savaşına bu ülkeden bir ses olabilmek için Amerikan emperyalizminin katil sürüsü olan 6. Filo denize dökülmüş ve bunun karşılığı olarak yine Denizlerin mücadele arkadaşı olan Vedat Demircioğlu katledilmişti. Mücadeleyi üniversite sınırlarının dışına taşıyan Denizler, topraksız köylülerin toprak işgallerinde köylülerin yanlarında yer almış, 15-16 Haziran ayaklanmasında işçi sınıfına güç taşımış ve sadece ülke sınırlarıyla da kalmayarak siyonizme karşı mücadele eden yiğit Filistin halkıyla dayanışmak için bir süre Filistin’de hem savaşmış hem de gerilla eğitimi almışlardır. Ülkeye dönüp emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine karşı ilk gerilla savaşına başlamışlardır. (...)Denizlerin yoldaşları onların bayraklarını onurla, gururla taşıyarak burjuvazinin çürümüş, devrim korkusuyla titreyen bedenine dikeceklerdir.

Deniz Yusuf Hüseyin yoldaşların anıları sonsuza kadar yaşayacaktır.” denildi.

Eylem Denizlere olan devrim sözümüz olan sloganlarımızla sona erdi.

Mücadele Birliği / Adana

